

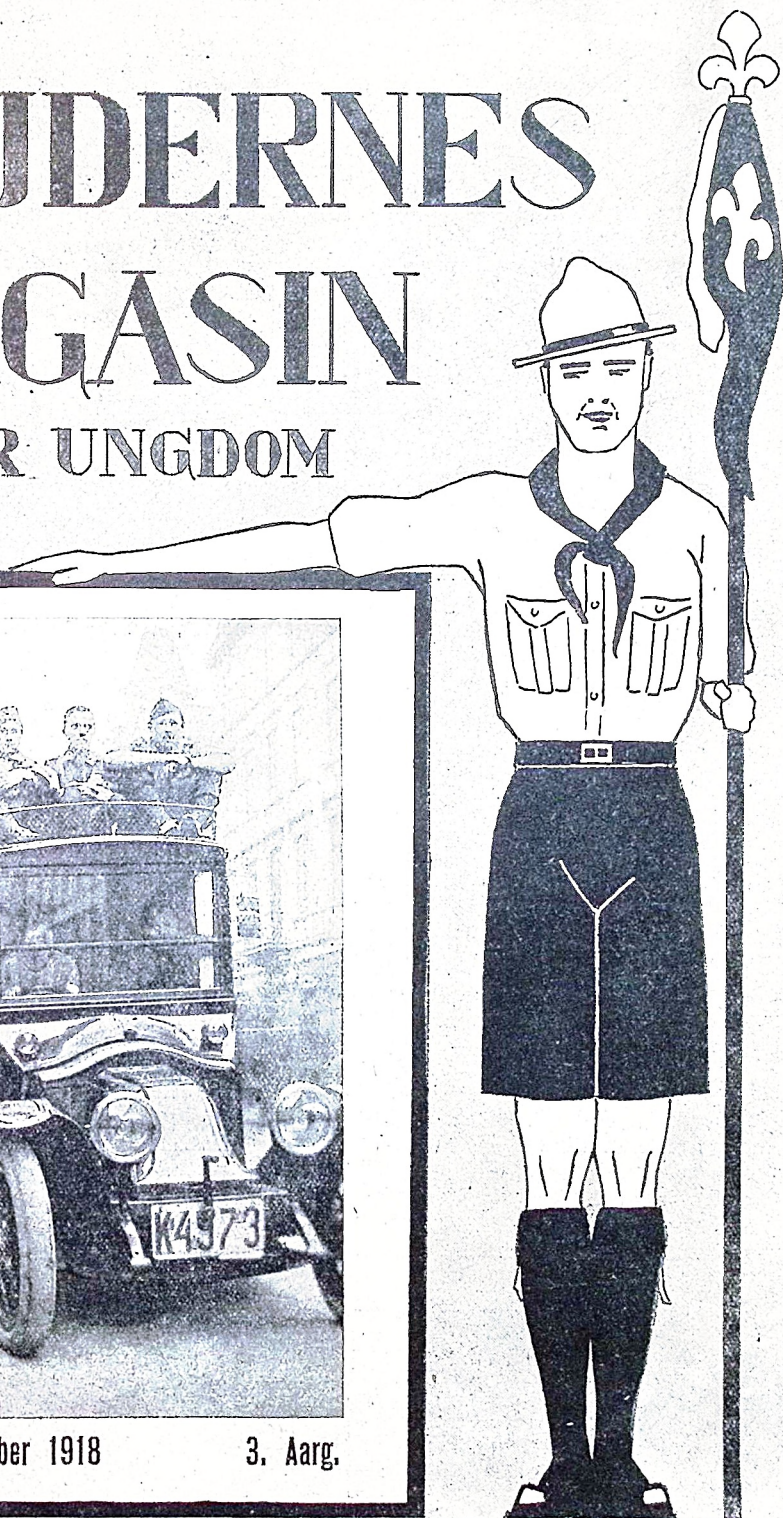
SPEJDERNES MAGASIN FOR UNGDOM

Nr. 3

December 1918

3. Aarg.

JANUAR-HEFTET

udsendes ligesom sidste Aar som Julehefte

d. 15. December

Troppene bedes indsende Ordre til Divisionerne
senest d. 8. December

Divisions-Ordre maa være Ekspeditionen i
Hænde **senest d. 12. December**

Abonnements- Provisionen

Organisationer saa vel som enkelte
Spejdere bedes indsende Opgørelse
over tilgodehavende Provision for
tegnede Abbonenter, saa den er os i
Hænde senest 12. December.

Fortegnelse med tydeligt Navn og
Adresse paa disse maa være hoslagt.
Beløbet vil da blive tilsendt inden Jul.

MAGASIN
NORD

SKOLE-URE

SKOLE-TASKE

for Piger: Kr. 8.00, 10.00, 14.00,
20.00, 28.00

for Drengene: Kr. 5.50, 7.00, 10.00,
12.00, 16.00, 25.00

(som Tegn.), vandtæt engelsk Stof.
Meget praktisk Kr. 4.50

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel
FIOLSTRÆDE 33 (Hj. af Norrevold)
Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

TELTE vandtæt imprægneret
Teltduk
amerikansk Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

N. THORSØE-OLSEN
BOGTRYKKERI
HINDENSTEDTVEJ 112
TEL. N. 5325

Leverandør til Københavns Div.

~ **AXEL VELDEN** ~

Prima
:: Chesterfield-Lædermøbler ::
og engelske do. med Gobelinstof.
Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning:
Strandvej 187. — Telf. Helrup 75

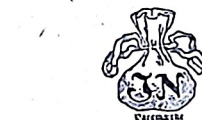
:: Stort Lager og Udstilling ::
af Egetræs- og polerede Møbler
Strandparksvej 11. Telf. Helrup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markiser
og Dekorationsarbejder anbefales.

C.M. HESS
VEILÆ

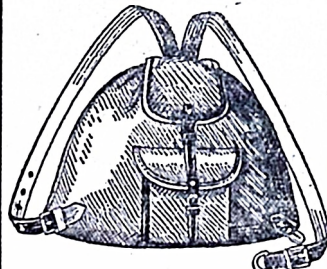
STØBE
GODS

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Rygsække

Forskellige Størrelser og Kvaliteter fra
Kr. 2.50

Amerikansk Ungdom

Der er intet, der virker saa slaaende hos en Amerikaner som hans personlige Renlighed. Den er velgørende, og det kan uden Overdrivelse siges, at danske Drengelader deres amerikanske Kammerater ikke saa lidt efter paa det Omraade.

Men, ikke sandt, Drengene, vi der har sat os til Maal at hige frem mod en bestandig højere aandelig og legemlig Livsstandart, vi kan ikke finde os i at give nogen noget efter paa et saa væsentligt Punkt som dette — og allermindst ønsker vi at være agterude for disse unge Amerikanere, som vi beundrer for deres Energi, for den Liv og Fart, der er over alt, hvad de foretager sig, for deres Humør og deres ukuelige Optimisme.

Jeg husker den første Korpslejr, vi havde her i Landet, og hvordan vi i den tidlige Morgen tog os en Dukkert i Bølgerne; og jeg ser endnu for mig hele Troppen — de 50 hvide Drengeskulder — gørende Nøgen-Gymnastik paa den aabne Forstrand til Føernes Kommando.

Jeg ønskede dengang, at disse 50 Patruljeførere, som bagefter spredtes til Troppene over hele Landet, vilde gaa hjem og faa deres Troppet til at optage noget af dette — og jeg ser endnu frem til

den Dag, hvor der ikke vil være en Troppet i Korpsen, uden den begynder sin Lejrdrag paa denne Maade.

Men nok om det. Nu skal I høre, hvad en af de amerikanske Spejders øverste Fører, Daniel Carter Beard har at fortælle sine Drengene om Morgenbadet. Som I vil se drejer hans Anvisninger sig udelukkende om den Motion, han vil have dem til at knytte til dette — selve Badet gaar han ikke nærmere ind paa, det er noget saa selvfølgelig.

»Da jeg var Dreng« siger han, »var der ikke noget, der hed Opvarmnings- og Frotteringsøvelser. Der var noget, der hed »Vandrotter« og »pæne Drengene«, og jeg vil nok se, hvad der var blevet af den Dreng, der havde vovet at vise sig ved Bredden af Ohio-Floden med et Haandklæde i Haanden. Nej »rigtige Drengene« tørrede deres vaade Skind i Solen.

Dengang var der ingen, der tog sig af at forklare os, at der eksisterede Opvarmningsøvelser. Naar Vandet var koldt, stod vi der med blaa Munde og klappende Tænder, og vi rystede over hele Kroppen til Solen fik varmet os, eller vi fik nogle Klæder paa. Den eneste Opvarmningsøvelse, vi kendte, var den,

vores Mor besørgede, naar vi kom hjem og havde vendt Skjorten den gale Vej.

Det var dengang. Nu er der anderledes System i det.

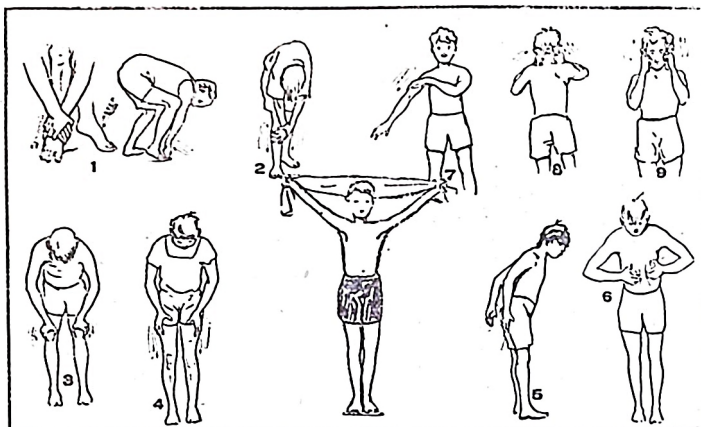
Opvarmningsøvelser.

»Vi tager i vore Lejre Morgen dukkerten Kl. 5.50, ligemeget om Vandet er varmt eller koldt, men det er ikke heldigt at gaa i det kolde Vand, ligesom man ruller ud af sin Køje. Saa er Blodcirkulationen endnu ikke rigtig i Gang, og det Chock, man faar ved den kolde Dukkert, kan være mere, end man har godt af. Derfor tager vi først nogle Opvarmningsøvelser.

I det Øjeblik, Reveillen lyder, bryder Patruljerne frem fra deres Telte og tager Opstilling paa aaben Linie paa Paradepladsen foran Teltene. Paa Kommando »Ret!« indtager alle Stillingen med Haandklædet strakt over Hovedet. (Se Skitsen næste Side). Paa »Højre« gør alle Sidebøjning til højre. Paa »Venstre« gaar alle over i venstre Sidebøjning. Dette gentages 3—4 Gange til hver Side. Paa »Ret!« indtages atter den første Stilling, og saa kommanderes der »Bagover« og alle bøjer bagover og straks efter »Fremad« og Overkroppen føres opad, fremad og ned. Disse Øvelser gentages 2—3 Gange og afsluttes med Kommandoen »Gnid!«. Paa denne froterer alle Hals og Nakke ved at trække Haandklædet frem og tilbage bag Halsen, til Huden begynder at brænde. Og ovenpaa det vades der ud til en rask Dukkert.

Frotteringsøvelser.

»Der er altid nogle Drengene, der bliver blaa om Munden og faar klappende Tænder, naar de har været i Vandet. Den Slags tog man,

ingen Notits af, da jeg var Dreng, men nu om Stunder ved man bedre Besked, og derfor bruger vi i vor Lejr det Frotteringssystem, som den udmærkede Læge, Dr. Robert T. Morris, anbefaler som det virksomste af de Systemer han har set. Det bestaar af følgende Øvelser:

Venstre Vrist.

Grib med den højre Haand fast om den venstre (Fig. 1) og med denne om Vristen. Lad venstre Fod støtte paa Fodballen og gnid haardt op og ned som angivet ved de punkterede Linier paa Tegningen. Gør dette 4—5 Gange, naar Kommandoen lyder.

Højre Vrist.

Skift Stilling med Hænderne. Grib med den venstre Haand om den højre og gnid paa samme Maade den højre Vrist.

Venstre Skinneben.

Brug Hænderne paa samme Maade som ved Vristen og gnid venstre Skinneben. Paa Kommandoen »Skift« gvides højre Skinneben — Fig. 2.

Knæskallerne.

Før begge Hænder i Stilling,

som vist Fig. 3. Fat om Knæskallerne og gnid op og ned langs Kanterne af disse.

Laarene.

Gnid Laarene kraftigt, et med hver Haand. Fig. 4.

Bagdelen.

Klask Bagdelen med begge Hænder til den brænder. Fig. 5. (Til dette Tidspunkt vil Munden først længst have antaget sin naturlige Farve og Tænderne være hørt op med at klapre, men vi er ikke færdige endnu).

Maven.

Tag fat i Siderne af Maven og ælt den, som I har set Jeres Kokkepige ælte Dejgen hjemme — Fig. 6.

Gnid venstre Arm.

Gnid Armen som vist Fig. 7 og gaa paa Kommandoen »Skift« over til at gnide højre Arm.

Halsen.

Gnid Halsen og Nakken ved at presse haardt og gnide op og ned med Fingrene som vist — Fig. 8.

Tindingerne.

Gnid Tindingerne med 1 a 2 Fingre, som vist Fig. 9, og tør aas Sveden af Panden.

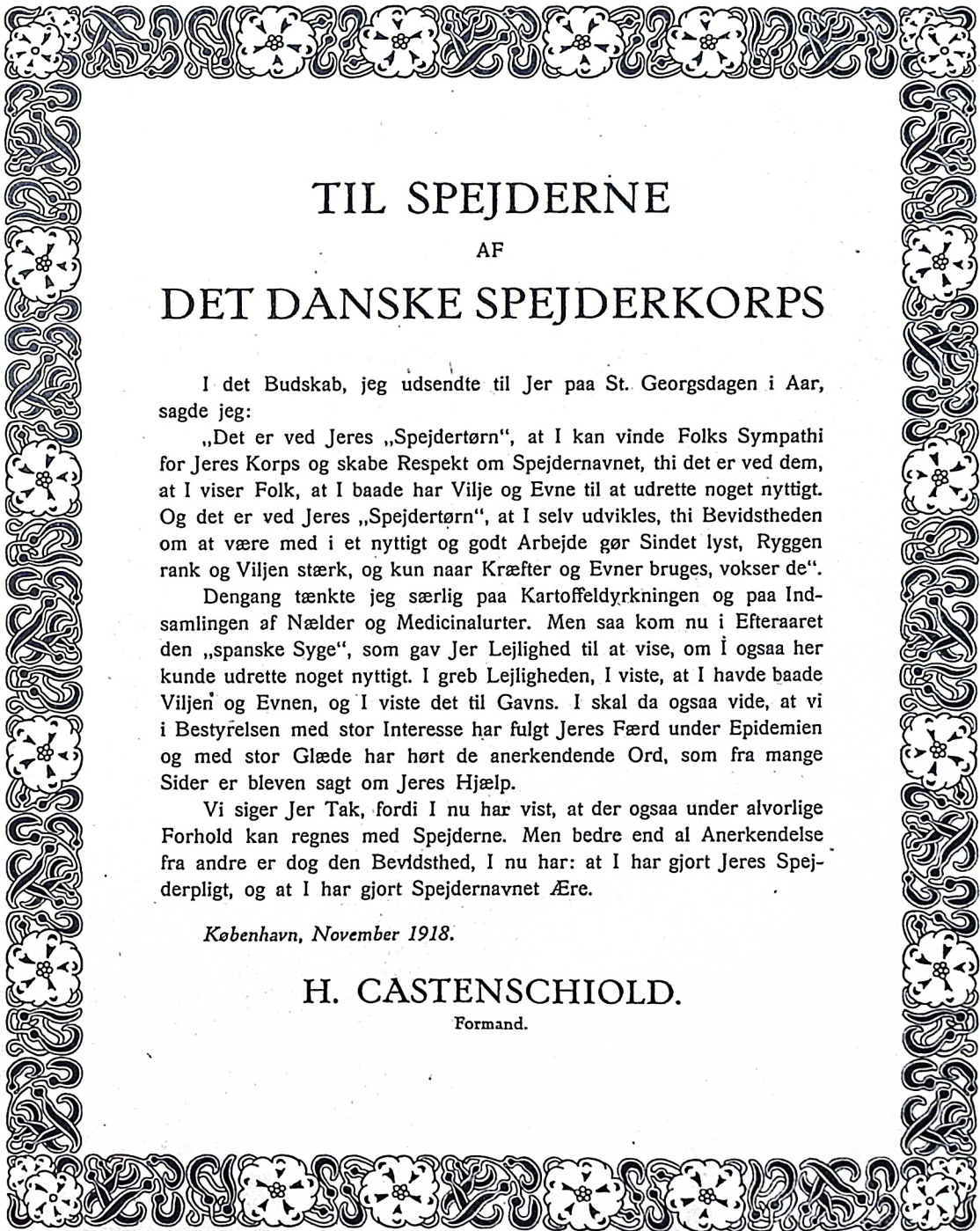
Ja, saaledes lyder Dan. Beards Anvisninger — og saadan var det vi skulde se vore Troppes Aktivitet Kl. 5,50 hver Morgen i Lejren — med dette System, med det I. P. Müllerske (det vi brugte i den første Korpsslejr) eller et andet.

Og det, vi skulde have ud af dette, var, at I, naar I vendte hjem fra disse Lejre, fortsatte disse Øvelser paa egen Haand, og at I hver Morgen hjemme hos Jer selv tog Jeres Bad (om I ikke kunde paa anden Maade, saa ved at gnide Jer over hele Kroppen med et vaadt Haandklæde) og gjorde Jeres Øvelser. Gjorde I det, vilde vi ganske givet være kommet Amerikanerne et godt Stykke ind paa Livet med Hensyn til den personlige Renlighed, og saa vilde vi være Standarden for den personlige Hygiejne noget nærmere end nu.

Men der er længe til, vi næste Gang kommer fra Lejr, og jeg vilde finde, det var en god Plan, om I for en Gang Skyld tog Tingene i omvendt Orden og begyndte for Jer selv allerede nu — om vi allerede paa dette Tidspunkt aabnede en stor Korpsoffensiv for den personlige Renlighed.

I skulde tænke over det, og I skulde sætte Spørgsmaalet under Debat ved det næste store Møde, I skal have i Troppen og bl. a. se at blive enige om, hvilket System I skulde anvende (Systemet kunde jo godt indøves i Troppen med Tøjet paa). Tænk om I nu kunde det allesammen, naar I skulde i Lejr til Sommer. Det vilde se dunder flot ud — og saa vilde jeg gerne komme og se Jer ved Aaen Kl. 5 om Morgen.

Plumb

TIL SPEJDERNE

AF

DET DANSKE SPEJDERKORPS

I det Budskab, jeg udsendte til Jer paa St. Georgsdagen i Aar, sagde jeg:

„Det er ved Jeres „Spejdertørn“, at I kan vinde Folks Sympathi for Jeres Korps og skabe Respekt om Spejdernavnet, thi det er ved dem, at I viser Folk, at I baade har Vilje og Evne til at udrette noget nyttigt. Og det er ved Jeres „Spejdertørn“, at I selv udvikles, thi Bevidstheden om at være med i et nyttigt og godt Arbejde gør Sindet lyst, Ryggen rank og Viljen stærk, og kun naar Kræfter og Evner bruges, vokser de“.

Dengang tænkte jeg særlig paa Kartoffeldyrkningen og paa Indsamlingen af Nælder og Medicinalurter. Men saa kom nu i Efteraaret den „spanske Syge“, som gav Jer Lejlighed til at vise, om I ogsaa her kunde udrette noget nyttigt. I greb Lejligheden, I viste, at I havde baade Viljen og Evnen, og I viste det til Gavns. I skal da ogsaa vide, at vi i Bestyrelsen med stor Interesse har fulgt Jeres Færd under Epidemien og med stor Glæde har hørt de anerkendende Ord, som fra mange Sider er bleven sagt om Jeres Hjælp.

Vi siger Jer Tak, fordi I nu har vist, at der ogsaa under alvorlige Forhold kan regnes med Spejderne. Men bedre end al Anerkendelse fra andre er dog den Bevidsthed, I nu har: at I har gjort Jeres Spejderpligt, og at I har gjort Spejdernavnet Ære.

København, November 1918.

H. CASTENSCHILD.

Formand.

DA VI SLOGES MED DEN SPANSKE SYGE

»Er det Hellerup Gymnasium? De taler med Københavns Lægeforening. Kan De sende os to Spejdere til Hjælp. Vi mangler Ordensnanser, som skal bringe Bud til vore Sygeplejersker.«

»Med Fornøjelse. De skal komme straks. Lad os vide, hvis De faar Brug for flere.«

Saadan faldt Ordene den 24. Oktober, og et Øjeblik efter var to af Hellerup Divisionens Spejdere paa Vej til Vendersgade 33, hvorfra Københavns Lægeforening med gnistrende Energi bekæmpede den spanske Syge, som en Overgang truede hele København med sin mystiske Magt og kastede Tusinder paa Sygelejet, mens mange raske Spejdere truedes af den samme Skæbne. Sygdommen havde jo særlig Bud efter de unge.

Næste Formiddag tilbød Divisionen Husmoderforeningen i Store Kongensgade sin Hjælp, som den modtog med Begejstring. Det viste sig meget snart, at der var Masser at gøre. Fra Lægeforeningen ringede Chefen, Fuldmægtig Ridter, og bad om flere Spejdere. De maatte mindst have 12, og de fik dem. Alle paa Cykler, og saa gik det løs. I susende Fart gennem Byen, til de fjerneste Kanter, med Melding efter Melding til Sygeplejersker, for at meddele dem, hvor de næste Gang skulde i Pleje.

Naar der fra Divisionskvarteret ringedes til Lægeforeningen, om alt var i Orden, fik man til Svar: Spejderne er glimrende; de er uundværlige! Nogle Dage efter ringede

de efter 3 Spejdere til. De skulde ansættes paa Lægeforeningens Varedepot og ekspedere Bestillingerne paa Lagener, Skjorter, Tæpper og Dynner. Dem fik de ogsaa, fra 9 Morgen til 9 Aften. Ja, det endte med, at Chefen for Depotet bad om Nattevagt; han frygtede for Indbrudstyre, og i de kommende Nætter holdt 3 store boksetrænede Vagt over de kostbare, uerstattelige Varer. Efterhaanden kom der Spejdere til fra andre Divisioner, og Korpskontoret blev Centret for Hjelptjenesten.

Paa Husmoderforeningens Kontor voksede Livet fra Dag til Dag, ja saa stærkt, at der blev ansat en Patruljefører paa Kontoret til at lede den mangeartede Virksomhed. Divisionen havde tilbudt sin Hjælp ved Maduddelingen blandt de syge i Fattigkvartererne, og hver Dag under hele Epidemien saa man Biler farer Byen rundt, bemanded med 3—4 Spejdere, som ustandseligt var beskæftiget med at øse Maden op, som en Sygeplejer derpaa bragte op i Hjemmene. Hver Patrulje arbejdede i 4 Timer, saa kom Afløsningen; en Afløsningspatrulje mødte langt ude paa Nørrebro. Spurgte man Spejderne om, hvad Folk sagde til dem, svarede de stadig: Folk er moderlig flinke, og det skønt Spejderne ikke plejer at høre til de bedste Venner i de Kvarterer. Men nu var de glade for dem, fordi de hjalp i den fælles Ulykke.

En Spejder holdt Vagt ved Hundevognen, som arbejdede i de aller-

fattigste Kvarterer. 2 Patruljer arbejdede paa 2 Slagtervogne, hvorfra der serveredes Havresuppe. Det ordnedes fra Kontoret, hvor Patruljeføreren sad begravet i Anmodninger om Mad og udsendte i Hundredevis af Rekvisioner, ja Arbejdet voksede saa umaadeligt, at to Spejdere blev ansat som »Kontorister« og hjalp med at føre Lister og Protokoller, mens en 3—4 Spejdere var parat til at fare i Byen paa Cykle med Meldinger. I Gaarden stod Tropskærren parat til Udrykning forspændt med Cyklister, hvis noget skulde afhentes.

Ialt var ca. 40 af Hellerup Divisionens Spejdere i Virksomhed i den travleste Tid, og de har tilsammen arbejdet i ca. 2000 Timer. Tilsigelsen og Meddelelsen udgik fra Divisionskontoret, men alt sammen igennem Patruljeførerne, som stadig var klar over, hvor deres Spejdere var beskæftiget. Det hele gik med Fut og Fart, nemlig med Lyst. Gang paa Gang ringede Spejdere og bad om Ekstratjeneste, de vilde hele Tiden være paa Tærne.

Da de store Spejdere begyndte Skolen den 14. November efter omtrent 1 Maanedes Hjelptjeneste, traadte de mindre til, fik lidt Anvisning af de ældre — og saa sukkede de smaa Byen rundt i Bilerne. Men store og smaa, det kommer ud paa eet:

Altid beredt!

Nogle Billeder fra Aarets Spejdertørn

Hostbindegarn under Opvækst og Nedmejning
(Hinnerup Tropa)

1) Der ses Mad op til de syge.
2) Bilen og dens travle Mandskab i $\frac{1}{25}$ Sekunds Ro.
(Hellerup Division)

Forsiden er »Syge-Mad-Bilen« i Virksomhed (Hellerup Division)

3. Vesterbro Trop

Paa Vandring

Livet kan være forbandet nok,
være det bli'er ved at klage:
Fremad min Bro'er over Sten og Stok,
og se dig aldrig tilbage.

Drachmann.

Vi havde aldrig før været paa Vandring, kun plejet vor Magelighed i Standlejr; men nu var Pladsen lagt — Blaabogen, med Program og Rejsebeskrivelse udsendt og 50 Deltagere anmeldt. — —

Den 7 Juli 6³⁰ stod vi Havnen ud, paa Vej til Møen, alle i straalende Humør — men ak! Søen bleger Kinden og gør Maven tom. Dog Kl. 4 var Pinslerne overstaet, og nu fik de gode StegeBorgere noget at se paa, da vi 50 Fredsforstyrre med Kærre — Hund — Musik og andet Tilbehør, drog hen over de toppede Brosten, gennem Mølleporten paa Vej ud til ny Oplevelser og Eventyr.

Middagen undervejs blev opgivet — gør altid det — og Kjeldby Kirke saa vi kun ude fra, fordi Hans Velærværdighed havde fundet for godt at tage i Skoven; men saa meget desto før naaede vi Klinten, vaskede Ben i Østersøen, rejste Lejr og nedsvælgede uanede Mængder af Blodbudding.

— — — Næste Dag rykkede Patr. enkeltvis af for at se Klinten, og jeg haaber de brugte Øjnene godt i disse herlige Omgivelser — Alene det gamle Slot er et Vidunder af Idyl, og saa er der ovenikøbet et rødt Værelse med Spøgeri og andet Tilbehør.

Vagtpatruljen havde pakket Kærren, og alt var klart til Afgang, da lød et grufult Brag — og der laa »Bæstet« med Enden i Vejret uden Spor af Indhold — jeg tør ikke sige hvad Kl. var blevet — men paa den ny Lejrplads ved Bussehave var Rabarberne kogt ind til Trævler, uden at der kom nogen Kærre.

Det skyldtes naturligvis mest den sandede Vej og saa det at Korttasken var desserteret sammen med en lille Ulveunge, og at Kærren som Følge deraf havnede i en Urskov uden Vej eller Sti. Hjælpeexpeditioner for gennem Skoven og Morsesignaler gjaldede i Natten, og endelig henad 12 var »Bæstet« i Havn. Det blev »god Nat Mad«, men det har jo ogsaa sin Charme, og Humøret var straalende — det er den Slags Ting der sætter Kulør paa Tingene.

Jeg drømte hele Natten om Kærre og Rabarber og vaagnede badet

i Sved. Havde jeg kendt spansk Syge, havde jeg troet mig angrebet — men opdagede nu at det var Solen der stegte mig paa Maven, og saa kom jeg da op og fik purret ud.

Den Dag gik jeg i Temmen og halede afsted med »Bæstet« men da jeg var fri for Rygsækken — o, hvilken Byrde — var det nærmest en Lettelse.

Af Hensyn til Gaarsdagens Natrøderi lagde vi Vejen over Svendsmarke, hvor vi slog Lejr for Natten, godt møre i Benene efter en anstrengende, men meget smuk Tur, paa hvilken man fra de høje Bakketoppe havde en dejlig Udsigt over Havet.

— — — Onsdag vaagnede vi med vild Energi, for det gjaldt om at naa Færgen til Kallehave, men det skulde ikke saa være. Kærren, der ikke kunde vinde med paa den hurtige Fremrykning, kom 5 Minutter forsent, og dens Mænd maatte nøjes med at se Resten' af Troppen drikke Kaffe paa den anden Side Vandet. Vi kom dog hurtigt i Signalforbindelse med dem og fik med lidt Genvordigheder fortalt hinanden en hel Del.

Trods Uheldet naaede vi programmessigt til Lejren ved Peters-

gaard, hvor vi takket være Fru Forpagter Jensen svælgede i Jordbær med Fløde og Sukker. Om Aftenen havde vi stort Lejrbaal i en fantastisk Grusgrav, ved hvilken Lejlighed Underholdningen blev hjulpet mægtig paa Gled af nogle unge Fodsportsmænd, der var blevet hidkaldt af Baalet. De lærte os en glimrende Sang — Vældige Riger strides om Jorden — — — — — den fik en mægtig Succes og blev siden sunget selv i Søvn.

— — — — — Næste Dag gik Turen til Vordingborg — — forbandet være løse Møtrikker — — og lige som jeg allerbedst nyder Tilværelsen, kommer Halkier og forlanger Penge, han skulde hamstre Proviant i Staden. Jeg var Kassamester og havde anbragt Kassen i Bunden af Kærren — altsaa Tableau.

Vi fik set Gaasetaarnet, smagt paa Squater og hilst paa forh. Tropsfører Frk. Aase Horn Lassen — tænk at man kan lære finere Madlavning i Vordingborg end i en Spejderlejr! — og saa gik det videre forbi den storslaaede Herregaard Rosenfeldt, en hel lille By — til Oreby, hvor vi nød Livet til næste Aften.

Lad mig med det samme fraraade alle og enhver at stege Frikadeller til 50 i bælgravende Mørke, det gaar baade ud over Dellerne og ens Knæ — mine er helt brune endnu — men det er maaske af Solen.

Fredag Aften satte vi Kursen over Kjæng til Jarsskov, og Kærreholdet satte lidt af en Rekord ved at tilbagelægge 3 km. paa 32 Minutter, af den 21 Km. lange Vej, hvad der med en Kærre paa 400 Kg. maa kaldes for en god Dagsmarch.

Efter Programmet naaede vi

Flaget hejses

Lejrpladsen Kl. 10 — i øsende Regn — men snart sov vi ind med den tilfredsstillende Tanke, at det den næste Dag var Rastdag, og lod Regn være Regn, trods det, intet er saa traurigt som disse drip-drip paa Teltlærredet.

— — — — — Jeg vilde gerne have set de Herrer Fiskeres Ans-

Lejrøns Indbyggere med opsmogede Ærmer

sigter, da de den næste Morgen saa hele vor Lejr paa deres ellers saa fredelige Strand, — men det blev der ikke noget af.

Paa Grund af det uvante Drivliv fik Forsamlingen Nykker og lavede Sult-Demonstrationer, ødelagde Mass's Sølvservice og raabte paa mere Grød — — — som om de ikke havde nok i Hovedet! Tropsføreren traadte ud paa Altanen og proklamerede mere Grød næste Morgen; det hjalp for et Øjeblik, men snart opstod vilde Tumulter, hvorunder Steen mistede flere paa hinanden flg. Fortænder, og man saa Raf optræde in natura, Vernøe under Vandet og mange andre Mærkværdigheder, f. Eks. Garde.

Om Aftenen fint Lejrbaal, og Fredspipe for de gamle Dreng.

— — — — — I Dag stod den paa 24 km's March, og det tog da ogsaa Pippet fra et Par Stykker, som blev loset hjem med Toget. Resten havde en fornøjelig Tur gennem Næstved, forbi Herlufsholm til Bavelse, hvor Lejren nok kunde havet været lidt bedre; — det vilde dog have sat Kulør paa den, om vi havde faaet den Chokolade, Proprietæren lod lave til os, men vi maatte videre, og saa kom den (hvad jeg bagefter erfarede) Kano-Mændene til gode — den var den vel undt, for jeg tror, de trængte svært til den.

Mandagen bød paa øsende Regn, men ved Opbydelse af al vor Snedighed fik vi tændt Baal og lavet varm Frokost, hvorefter vi tilbageslagde — Turen til Sorø ad en pragtfuld Vej gennem et smukt og ægte dansk Landskab. Det blev lidt sent inden vi fik slaaet Lejr i Sorø Sønderkov, og trods store Anstregelser fra Halkiers Side fik vi først

Middag den næste Dag. — Midnatsmad.

Selvfølgelig kunde vi ikke bese Sorø paa den Tid af Natten og maatte opsætte Besøget til næste Dag — Desværre gaar det ikke at stole paa, at Tiden udnyttes paa rette Maade, næste Gang skal der mere System i denne »se'en paa«, og der er enkelte Herrer, der en Gang ved Lejlighed skal sendes til Sorø for at se Akademiet.

Derimod var der ingen, der kunde skulke sig fra at se Fjenneslev Kirke, og jeg troer heller ikke, der var nogen, som fortrød den lille Afstikker dertil, for den er virkelig interessant (Kirken altsaa), ikke mindst naar man første Gang ser dens 2 Taarne dukke op over Bakkerne og saa tænker sig i Asger Ryg's Sted. Husk blot at lægge noget i Kirkebøssen, ellers bliver Skolelæreren vred. En anden Herre, der ogsaa er værd at lægge Mærke til, er Klokkeren ved St. Bendts Kirke i Ringsted. Han paastod at Solen var gaaet ned Kl. 6, og saa vilde han ikke lukke os ind, og da Ringsted ikke byder paa andre Seværdigheder, ja det skulde da lige være Tingstenene paa Torvet, saa vendte vi hurtigt Byen Ryggen og slog os ned ved den historiske Haraldstedssø, vor sidste rigtige Lejrplads.

Vi skulde egentlig have været videre straks den næste Morgen, men Stedet var alt for smukt, til at vi kunde løsrive os saa hurtigt, og saa blev vi der til Kl. 1 og havde en brilliant Formiddag med Badning og andre Fornøjelser, og lad mig ikke glemme at fortælle, at vi fandt i Ruinen — — — et Par Gulvfliser og en 1/5 Murbrok.

Om Aftenen slog vi Lejr ved den gamle Vandmølle ved Langvad,

Lejren ryddes
Lejrbanken har Kontortid

og her fejrede Førerne et større Afskedsgilde, sammen med 4 gamle »Svingere«, og først ved Fuglekvidder, en ny Tidsbetegnelse, vendte vi hjem til vor Wigwam. (I Aftenens Anledning var der rejst et særligt Festtelt).

Trods den anstrengende Nat var der Liv og Fart over Forberedelserne til Hjemreisen, og efter en kort Parade ved hvilken Rottbøll udnævntes til Patruljefører, tilbage lagde vi de sidste 6 km. til Roskilde, besaa Domkirken og dampede saa med Toget til København.

Her sluttede vi af med Retraitten, enige om at have tilbragt nogle vidunderlige Dage sammen, og at have gennemført en ægte Spejdertur, hvor der baade var Brug for Hovede og Ben, en Tur rig paa godt Kammeratskab, glade Minder og Oplevelser ikke saa lidt uden for det almindelige.

H. L. F. Schæbel.

En speiderfærd

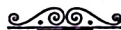
En speidertur over Dovre og gjennom Trolldheimen

»Vi vil streife om i skog og fjeld;
sol og vind fra gry til kvæld,
lek over vand og veie, —
gir os mot, utholdenhet og styrke
til at bære hverdagslivets yrke.
Det er veien hen
til at bli modige og tapre mænd.«

Den som engang har staaet paa Norges høieste fjeldtop og skuet utover den vilde fjeldverden, vil altid ha dette syn i sin erindring, og altid ønske at faa se det om igjen.

I 1916 drog 10. Kristiania trop gjennom Jotunheimen og plantet sit banner paa Glitretind og Galhøpigens topper, og denne tur gav os mersmak. Iaar hadde vi saa smaaat forberedt os paa landbruksarbeide, men da ialfald vi her paa Østlandet blev betydet, at vi næsten var overflødige, fattet vor trop chef beslutning om en ny speiderfærd tilfjelds. Vi satte os som maal at dra over Dovre og gjennom Trolldheimen til Trondhjem. Trods de vanskelige tider fik vi turen igang. — Den 2. juli kunde man paa Østbanestationen se 18 gla speidergutter av 10. Kristiania trop dra avsted med tunge rygsækker (16 kg) ut paa sin eventyrlige færd. Efter en lang jernbanereise ankom vi kl. 3 nat til Hjerkin, hvor vi slog op vore telter og blev liggende til næste dags formiddag. Leiren blev da brutt, og vi begyndte vor vandring under sang og spil (mundspil) imot Snehætta, som laa glit-

rende foran os i solen. Gjennem uløst terræng banet vi os frem efter kart og kompas til Reinheim ved Snehattas fot. Paa veien maatte vi flere steder vasse over Elve og over store myrstrækninger. Vi ankom til den lille hytte kl. 11 om aftenen og fandt heldigvis døren aapen. Den næste dags formiddag rykket vi atter op, og efter 3½ times forløp blev 10. trops banner plantet paa Snehattas varde. Paa veien opover blev vi overrasket av tæt taake, og vor tropchef kommanderte, at vi alle skulde lægge os ned i sneen paa det sted vi stod. Det var nogen spændende øieblikke, da vi laa der; vilde taaken, lette? Hvorlænge vilde vi bli liggende slik? Vi hadde ikke stor proviant med. — Et kvarter forløp, et kvarter som for os føltes som en uendelig lang tid, taaken ga endda ikke tegn til at lette. Men saa pludselig splittedes taakehavet av solen og forsvandt likesaa fort, som det var kommet. Vi satte i et hyl av glæde og foran os laa det herligste panorama, som min pen ikke kan formaa at beskrive, som kun maa sees.

Paa toppen avla 3 rekrutter sit speiderløfte, og 5 av de mest hæredede speidere tok snebad. Saa satte vi os paa buksebaken og rutsjet nedover for fuld fart og naadde Reinheim efter en halv times lyslig aketur. Vore primusser blev sat igang, og en solid middag, bestaaende av macaroni, stekt flesk, grønssaksuppe smakte godt. Vi samlet kræfter til den næste dags anstrengende marsj.

Marsjen blev baade strid og lang, og da vi ovenikjøpet maatte traske den sidste del i øsende regn, var vi straalende, da vi sent paa aftenen fik sæteren, vort maal for den dag, i syne. Men ... en fos-

sende elv skildte os endnu fra sæterens lune peisestue. Broen, som førte over, var skyllet væk. Vi var baade trætte og vaate, men som rigtige speidergutter tapte vi ikke motet. Skjønt klokken allerede var 12 om natten, gik vi dog straks igang med foranstaltninger til at improvisere en overgang. Vi prøvde at kaste lasso over det nærmeste

Disse Billeder viser tydeligt, hvor vidunderlige Betingelser vore norske Kammerater har for et prægtigt Vandreliv.

stryk, hugget ned store trær, som vi vilde lægge over elven som bro, men de forsvandt i strømvirvlerne. Nu begyndte det imidlertid at stridregne, slik at vor tropchef mente, at vi burde opsætte arbeidet til morgenen — i haab om at været da vilde bedre sig. At sætte op telt var dog ugjærlig i det altfor skraanende terræng. Nogen av os fandt ly for natten under nogen store stenhæller, mens andre brettet sine teltducker over sig.

Efter en styrkende søvn blev vi igjen purret kl. 6, og vor tropchef kunde berette, at han i nattens løp hadde fundet et Sted hvor elven kunde vades, rigtignok med endel risiko. Det lyste op i vore morgengrønne ansigter; nu fik vi anledning til at prøve vort speidermot. Vi gik straks igang. Den største gut vadet med et toug om livet over elven, et sted hvor denne gjorde en sving. Her var strømmen forholdsvis svak, men like nedenfor var der et vældig stryk. Han kom lykkelig over, og touget blev bundet paa begge sider. Vi vadet saa en efter en med klærne paa, mens vi krampagtig holdt os fast i touget. Paa det strieste hang vi forsmelig i touget, mens vandet fosset omkring os like til hofterne. Vort medbragte termometer maalte i dette kolde brævand bare 6 grader, saa, vi fik os et temmelig koldt bad. Nu var det bare en kort marsj igjen til sæteren, og det smakte storartet at faa tørre klær paa —.

Fra de følgende dagsmarsjer er ikke noget særlig at berette; den fjerde dag om morgenen drog vi avsted mot Trolldheimshytten. Vi trasket avgaarde i en tropisk varme; til slut gik vi næsten nøkne. I dette kostyme bar det saa opover. Vi gik og glædet os til hver en elv, vi vadet over — det kjølet saa deilig

de hete kroppe. Vi passerte under denne marsj de vildeste steder paa hele ruten. Fjeld som skraanet fra en enorm høide stupbrat ned i det trange pas. Vi hadde ogsaa flere lystige aketure paa snebræerne; men nu merket vi, at buksebaken begyndte at slites. Endelig kom vi da til det sted, som for os altid vil staa i erindringen som det skjønneeste syn paa hele færdens. Det var, da vi stod paa Mellemfjeldet og skulde begynde nedstigningen til Trolldheimshytten. Her skuet vi ut over hele Trolldheimen. Dette mylder av spidse topper med deres eendommelige konturer; og saa solnedgangen!! I den herligste solnedgang begyndte nedstigningen til Trolldheimshytten, som laa ret under os i Follas dalføre. Den næste dag drog vi atter avgaarde. Vi kom til Løkken gruber den næste dags middag efter at ha gaat hele natten. Tidlig næste morgen bar det atter videre, nu med toget Tamsbavn og derfra med baat til Trondhjem.

Her blev vor sommertur paa det nærmeste opløst.

Da vi kom til Trondhjem, saa avfattet en av deltagerne følgende vers i begeistring over turen:

Vi streifet har paa vildmandsvis
blandt fjeldets tind og taarne.
Fra dalens skog til bræns is
som landets sønner kaarne.

Vi utsyn fik til hver en vei
mot tusen klippeborge.
Vi lærte mer at elske dig
vort eget gamle Norge.

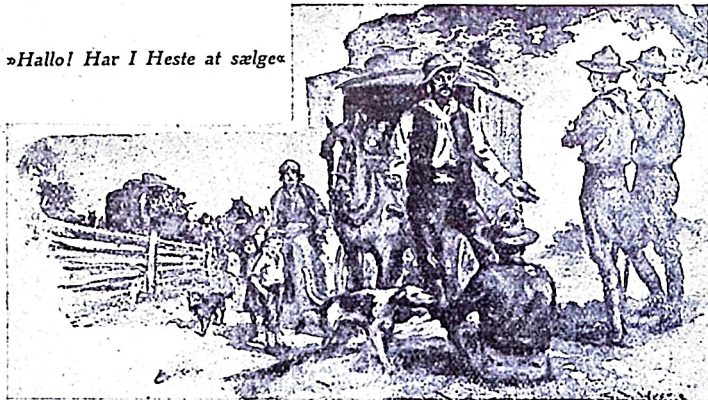
patruljefører
10. Kristiania trop.

EN HANDEL

Af IRVING CRUMP

»Hallo! Har I Heste at sælge«

Efter at Kælderen var gjort ren, Vinduerne pudsede, hver Stump Papir samlet op og geimt hen i Laden, hvor de havde deres Hovedkvarter, Trophaven gjort i Orden og alle Plæner og Hække klippede, havde I. Fayville Trop tre Timers Frihed mellem Skoletidens Ophør og Middagen.

Saadanne Tilfælde var sjældne for de tiavle Medlemmer af Troppen, for de havde alle arbejdet som Bævere siden Paaskeferien for at sætte sig i Stand til at skaffe sig et Lejrudstyr til deres Tur i August.

Et Bevis for, hvor heldige de havde været i deres Bestræbelser, fandtes i en Bankkonto i Fayville paa ca. 700 Kr., og med to Maaneder at løbe paa endnu var det næsten sikkert, at de vilde naa den eftertragtede Sum af 1000 Kr., som formentes at være tilstrækkelig til at udruste Troppen med Lejrudstyr. De var alle enige om, at de vilde tilbringe de tre Timer med at gennemse de Sportskataloger, som de havde samlet i ledige Stunder.

»Føjl Vor lille Formue strækker skam ikke ret langt,« sagde Stan Smith, Sortebæver Patruljens Leder, efter nogle Øjeblikke. »Se engang paa Prisen paa disse Tæpper, 22 Kr. Parret. Hval fjorten Par kommer til at koste over tre

Hundrede Kroner. Saa er der Telt og Kogegrej, og — og, Vorherre bevares. Vor Bankkonto vil faa et slemt blaåt Øje.«

»Det kan du stole paa, den vil,« sagde Mat Lewis, Fører for Panter Patruljen. »Min Ide — hvad var det, du vilde til at sige, Wes?«

»Aah, jeg vilde blot sige, at jeg vilde ønske, vi var noget mere velhavende. Hvad vi først og fremmest skulde have for at være rigtig med paa'en, er en Kærre til at trille vort Udstyr paa, naar vi faar det. Jeg vilde ønske, vi havde noget mere Tid, saa kunde vi selv lave den,« sagde Wes Sheldon.

»Ja, du har Ret, Wes, men den vilde koste omkring 40 Kr., og det har vi ikke Raad til,« svarede Mat.

»Hvad der fik mig til at tænke paa det,« vedblev Wes, »var den Bande Zigejnere med brogetfarvede Vogne og en Mængde Hunde og Heste. Det er den største Bande, jeg nogensinde har set. De gik rundt i Gaderne og handlede og spaaede. Hvad der imidlertid interesserede mig mest, var den tohjulede Vogn, der var bundet bag i en af Transportvognene. Det vilde være den bedste Kærre, I kunde se for jeres Øjne.«

»Saa-aa. Jeg saa ikke noget til den,

men jeg har jo heller ikke været i Byen i Dag,« sagde Mat. Saa smilte han og talte igen efter en Pavse. »De holder jo meget af at tuske og handle. Maaske kan vi slaa en Handel af med dem og faa deres Kærre. Hvad med den Bunk gammel Jærn der? Den er Penge værd, hvis vi kan finde en Køber til den, og den har ikke kostet os noget. Vi har jo selv samlet den sammen under vort Oprydningsarbejde.«

»Der er noget i det, du siger, Mat,« udbød Jack, »de havde en Ladvogn lasset med gammelt Jærn med sig. Det har de vel ogsaa samlet op, antager jeg. Og de skal nok faa det afsat. Skal vi ikke opsøge dem og se, om vi ikke kan handle med dem. Jeg tør vædde med — hvad, er der? —«

Mat afbrød ham ved at pege ned ad Vejen til Byen.

»Vi behøver ikke søge dem op. Der kommer de. De kører ud af Byen nu. De vil rimeligvis slaa Lejr nede paa Russells Eng.«

En Række af brogede Zigøjnervogne kom kørende opad Bakken ladede med Sengeklæder, Køkkengrej og uredte Kvinder og Børn. De forpjuskede, ustriglede Heste blev kørt af snavsede sortskæggede Mænd med Ringe i Ørene og kulorte Tørklæder om Halsen. Bag den anden Vogn i Rækken var den tohjulede Kærre, Jack havde talt om, lasset med en Samling Skrammel.

Langsomt raslede Vognene fremad, indtil den første var lige ud for Hovedkvarteret. Den skæggede mørkt udseende Kusk saa paa Drengene og grinede.

»Hollo! Har I Heste at sælge?« raabte han, idet han pegede over mod Laden.

»Nej,« raabte Mat, »vi holder ingen Heste her. Men vi har en Del gammelt Jærn, vi nok vil handle med Dem om.«

Ved det magiske Ord »handle,« svang Zigøjneren sig ned af Vognen og fik med et Par Ord, ytrede i et fremmet Tungemaal, Resten af Karavanen til at holde stille. Saa klatrede han op til Drengene, medens Børn og Hunde tumlede ud af Vognen og begyndte et almindeligt Spektakel.

Ivrigt førte Drengene den snavsede Fyr bag om Laden, hvor Jærnet laa.

»Der er det,« sagde Mat, »og du skal

faa det for den lille Kærre, der hænger bag i den anden Transportvogn.«

Zigøjneren kneb Øjnene sammen, medens han vurderede Jærnet, og derpaa saa han paa Kærren.

»Jo, jeg handle, I give 30 Kroner i Bytte,« sagde han efter et Øjeblik Tøven.

»Tredive, hvadfor noget!« udbød Mat.

»Tredive Kroner i Bytte. God Vogn,« sagde Zigøjneren.

»Vil du rende og hoppe! Vi vil maaske give dig et Par Kroner i Bytte, men ikke —« »Hvem tilhøre Jærn?« afbrød Zigøjneren.

»Det tilhører os selvfølgelig,« sagde Mat.

»Pyh, jeg ikke handle, kun for 30 Kroner i Bytte,« sagde Zigøjneren.

»Ikke tale om. Tre Kroner i Bytte,« sagde Mat.

»Ikke handle, farvel,« sagde Zigøjneren, og uden flere Ord gik han over til sin Vogn, gav nogle faa skarpe Ord, og Karavanen satte sig i Bevægelse, den lille eftertragtede Kærre sammen med de andre Vogne.

»Gid Pokker stod i det!« sagde Mat skuffet, »sikken et Uheld. Men jeg synes nu ikke, han er nogen smart Forretningsmand, synes I? Han opførte sig mærkværdigt.«

»Det synes jeg ogsaa,« sagde Stan Smith, idet han kastede sig paa Jorden og gav sig til at se i Katalogen igen, og da der ikke ellers var noget særligt

at gøre, fulgte de andre Drengene hans Eksempel og var saaledes behageligt beskæftigede til Klokken slog seks.

Næste Morgen sov Mat Lewis over sig. Han vaagnede en halv Time senere end sædvanlig, men opdagede, at det var Lørdag, og at han havde meget lidt Arbejde at gøre; derfor besluttede han at stjæle en halv Times Søvn endnu, før han gik ned til Frokost. Med en dejlig Følelse af ikke at forsumme noget, skulde han lige til at lukke Øjnene nu for at sove ind igen, da han blev rusket op ved, at en Haandfuld Smaasten blev kastet ind gennem hans aabne Vindue. Udenfor var der en der raabte: »Halloj, Mat! Skynd dig at kom ned. Alt vort Jærn er væk. En eller anden har stjalet det i Nat; hver eneste Stump!«

»Det mener du ikkel!« udbød Mat tvivlende.

»Jo, det er altsammen væk. Det er de tyvagtige Zigøjnere, som har gjort det, tør jeg vædde paa. Det var derfor den gammel Slyngel ikke var saa ivrig efter at handle. Han havde jo regnet ud, at han kunde faa den for ingenting. Vi gaar alle ned til Russells Eng, og hvis vi ikke faar vort Jærn tilbage, saa vil vi nok faa Grunden at vide. Kom nu! Skynd dig!«

Og Mat skyndte sig. Han brød alle sine tidligere Rekorder i Paaklædning og kom ned i Spisestuen trækkende sin Spejdertrøje paa. Han satte ogsaa ny Rekord for Spisning, for, skønt han var den sidste der kom ned, var han dog den første, som rejste sig, og saa havde han alligevel sat et mægtigt Maaltid til Livs.

Stan Smith, Wes Shelton, Ted og Jack ventede paa ham i Gaarden, da han kom ud, og da de naaede Hovedkvarteret, var Resten af Troppen ogsaa kommet. Stavene blev skuldrede, og et Par Stykker spændte ogsaa deres Øsker fast i Bælterne. De marscherede ud paa Hovedlandevejen, ad hvilken der var en halv Mils Vej til Russells Eng. Alle Drengene var rasende over den Streg, Zigøjnerne havde lavet dem, og alle var fast bestemt paa at skaffe sig deres Ejendom tilbage, hvad det saa skulde koste.

»Ved Gud, hvis vi ikke faar det tilbage,« sagde Wes, »saa vil vi sætte Politiet paa dem.«

»Jeg synes, vi skulde have talt med det først,« sagde Stan Smith.

»Naa, jeg ved ikke. Vi er jo ikke sikre paa, at de har Jærnet, og det vilde være en køn en, hvis vi fortalte dem en lang Historie og fik dem til at rende den lange Vej, hvis vi kun havde en Mistanke om, hvem der var Tyvene. Vi vil hellere gaa ned i deres Lejr og se dem lidt efter. De kan jo daarligt skjule alt det Jærn. Vi kan sagtens kende det gamle Komfur og det odelagte Hjul, som Banemændene gav os. Saa hvis vi ser dem, vil vi forlange det altsammen tilbage. Hvis de saa nægter det, er der jo Tid nok til at gaa til Politiet.«

Russells Eng laa smukt omgivet af Skove lige ved Hovedvejen. Man kom ned til den ad en lille Skovvej, og den plejede at være Lejerplads for alle de Zigøjnerbander, der vandrede syd paa fra Fayville.

I Løbet af tre Kvarter kom Drenge til Skovvejen. Friske Hjulspejderne fortalte, at Zigøjnerne var kommet den Vej, men Jack Wescott og Ted Moore, Troppens »Skovmænd«, syntes at finde noget, der ærgrede dem ved Hovmærkerne paa den bløde Grund.

»Se engang her,« sagde Jack, »Zigøjnerne er ganske rigtigt kommet denne Vej i Nat. Mærkerne af Hovene viser det. Men der er ogsaa friske Hovmærker, der viser ud af Skoven. Tænk I, de allerede kan have afbrudt Lejren?«

»Nej,« sagde Ted, idet han studerede Sporene paa nært Hold, »de er alle kommet ind i Nat, men de er ikke kommet ud alle sammen nu til Morgen. Se, her er en Hest med en brækket Sko. Den er kommet ind, men den er ikke kommet ud igen. Jeg tænker, de er draget afsted med de tungere Ting i Morges og har overladt til Kvinder og Børn at afbryde Lejren og følge bagefter. Det er paa Indianermaner. Det skal vi snart faa at se.«

Ted havde Ret. Af hele Vogntoget fra i Gaar var der kun tre Vogne tilbage, og dem var en hel Sværm Kvinder og Børn i Færd med at læsse i en vældig Fart. Der var ikke en Mand at se.

»Bah, de er væk, og vort Jærn er ogsaa borte,« sagde Wes skuffet.

»Vel, vi kan tage og stikke af med deres Hunde,« sagde Jack smilende, »de har nok af dem. Der er en Klynge,

der slaas i hver Krog. Sikken et Spektakel de laver. Jeg — jeg —, hvad Pokker er det Mat. De spæner allesammen Hundene ogsaa. De er bange for den store Hund der. Det er dog mærkværdigt, saa den opfører sig. Den — den jager de andre — Kammerater, den Hund er gal, splittergal. Se, hvordan den opfører sig, og se hvor Kvinder og Børn er angst. Den bider nok en eller anden. Kom, vi maa hjælpe dem. Hvis det Dyr faar Lov at løbe saadan rundt, vil den dræbe nogen.«

Med Fraaden staaende ud af Munden og snærende og hylende paa en uhyggelig Maade, sprang en stor, brun Ulvehund rundt omkring og snappede ondsksfuldt efter sine Kammerater. Kvinder og Børn skreg højt af Frygt og spredtes i alle Retninger foran den, søgende Tilflugt i de halvt læssede Vogne eller i Skoven. Det var øjensynligt, at der maatte handles hurtigt.

»Den kommer op mod os, Kammerater,« raabte Mat. »Tag jeres Trøjer af og vikl dem om venstre Arm — men hurtigt. Det er rigtigt. Vi løber ned mellem dem og Folkene, omringer den og slaar den ihjel.«

De fjorten Drenge stormede med deres venstre Arm omviklet og svingende deres Stave eller Økser ned paa Engen. Som en Deling Infanteri førte de frem mod det gale Dyr.

Det Brøl, de havede, fangede Dyrets Opmærksomhed. Det stod stille et Øjeblik med de flammende Øjne fæstede paa Spejderne, saa kom Galskabet op i det igen, og det styrtede lige hen mod Mat. Fremad førte den med sin røde Flab dryppende og de gule Hjørnetænder blottede. Den lignede mest af alt en stor Ulv, og Mats Hjerte stod næsten stille, da han opdagede, at den havde udset sig ham til Angreb.

Med den korte Økse hævet førte han frem mod Hundens. Han vidste, at en eneste Rift af dens Tænder betød næsten sikker Død for ham.

Hunden var kun nogle faa Alen fra ham. I næste Øjeblik vilde den springe. Mat samlede sit Mod og beredte sig paa at modtage Vægten af dens Spring. Den sprang med aabent Gab for at begrave sine Tænder i hans Strube. Spejderen løb hurtigt frem, og idet han stak sin venstre Arm ned i Gabet paa Hundens, slængede han med sin Økse dens Skulder lige til Benet.

Med et Hyl af Raseri og Smerte slap Dyret Mats Arm og faldt til Jorden. Men Jack Wescott rullede den rundt med sin Stav, saaledes at den ikke kunde springe op igen. De øvrige Spejdere samlede sig om den, og nu haglede der Slag paa Slag ned over den, indtil den laa som en hjælpeløs, skælvende Ting, som Mat ekspederede over i Evigheden med et Slag af sin Økse.

Zigøjnerkvinderne og Børnene samlede sig hurtigt om Spejderne, smilede og gestikulerende og takkede dem i et gebrokkent Sprog, og en af dem, en stor, svar Kvinde, der var mere broget paaklædt end de andre, kom frem og og saa skarpt paa Mat.

»Du være den Drenge, som handle med min Mand i Gaar?« spurgte hun.

»Nej, jeg handlede ikke, men jeg prøvede paa det. Han kom tilbage i Nat og stjal vort Jærn,« sagde Mat bittert.

»Oh-ho! Han stjæle dit Jærn? Vel, ham min Mand. Ham Konge, mig Dronning. Jeg sig, ham give tilbage, hvad han taget, og han gør det saa sikkert, som Solen staa op i Morgen,« sagde hun med Eftertryk.

Zigøjnerdronningen holdt sit Ord. To Dage senere kom Mat ned i Hovedkvarteret før Skoletid, og der foran Laden fandt han den lille, tohjulede Kærre læsset med en Bunke gammelt rustent Jærn. Øverst i Læsset laa et itubruddt Hjul og et gammelt Komfur. Og fastgjort til Siden af Vognen, fandt han følgende Meddelelse: »Hvad en Zigøjner stjæler fra en Ven, giver han tilbage med Renter.«

Nørrejske Division.

Nykøbing M. Trop

har paa Grund af den spanske Epidemi maatte standse sine regelmæssige Øvelser og Møder for des mere at kunne hellige sig deres store Byggeturn: et oprettet Kontor med Telefonvagt, hvor Folk rekvirerede Spejdere til at hente Medicin, skaffe Hjælp og omdele Mad.

Troppen har ved Bortrejse mistet en af sine ældste Spejdere og Stiftere: Ib Kolbjørn. Div. Red.

Nu bærer Skoven kun de sidste falmende Læser af sin Sommerdragt, og de dækker ikke længere. Ubarmhertigt suser Novembervinden ind mellem Træerne og rusker op i Løvet om deres Fod. Træerne er gaaet til Hvile, de har efter Skik og Sædvane indrettet sig paa, at nu kan Frosten komme og lukke af for Vandet, og saa stænger de ogsaa af og smider Bladene, hvorfra det ellers vilde dampe bort. Og for at kunne undvære dem, der ellers laver Maden til, har de sørget for at have Forraad omhyggeligt gemt i Marv og Ved og andre Steder, saa de ikke skal komme til at sulte. Masser af Sommerens Planter er nu døde, Hyrdetasken og Agersneppen, Jordrøg og sort Natskygge og alle de andre, der hvert Foraar paany kommer frem af Frøene, der er af dem kun apoplektiske og døende Planter tilbage, for de kræver Varme, og nu er Kulden der. Men spredt ud over Jorden eller hængende i de visne Stængler er deres Frø eller Frugter i rigelig Mængde tilstede, og Fuglene ved at finde dem. Der er andre Planter, der ogsaa synes visnede, som Annemoner og Tidsler (d.v.s. Agertidsel), men som har overlevende Dele nede i Jorden, hvorfra de kommer igen til næste Aar, og deres Knopper er allerede nu store, som om de kunde vokse frem, hvad Dag det skal være. Saa er der dem, som Vejbred og Mælkebøtter, der staar grønne hele Vinteren igennem, det er vore stedsegrønne Planter. Læg Mærke til, hvor de klamrer sig til Jorden, parate til at lade sig dække og beskytte. Nede imellem de grønne Blade gemmer de en Knop lunt og godt. Dem kan vi maaske opsøge til Midvinter igen og se, hvordan den har det. Nu er det Tid at søge de modne Frugter,

Wood-craft

Saa kom da November.
Og Marken blev bar
Og Skoven snart nogen derude,
Stift strittende Kæmper
Hver Grøstevold har,
Og Blomsternes Saga er ude.
Velkommen vi byder de Gæster fra Nord,
Der flokkevis samler sig nu ved vort Bord.

der sidder rundt omkring paa de visne Planter, og kan I ikke finde dem selv, saa kan I lade Fuglene vejlede jer. Paa Marken mest Skovspurvvene og Gulsurvvene, i Haverne mest Graaspurve og i Skoven Mejer og Finker. Solsorterne holder sig til Træernes Bær. Der staar nu en stor vissen Burreplante og stritter stiv og kedelig, dens Kurve er nu graa visne Kugler, der imidlertid godt kan hænge fast. Pil saadan en Kugle i Stykker, saa skal du se Frugterne, aflange og flade og hver af dem forsynet med 2 korte Hager i den ene Ende. Det er en Kurveplante, og det er mest paa dem og saa de sentblomstrende Skærmpplanter, at Frugterne bliver hængende, saa I kan finde dem. De smalle brune Nødder i Høgurt og Børst med deres graa Fnok hængende uordentligt ud af de visnede Kurve, og de lysere og mere flade i Tidslerne, hvis lange bløde Fnok stikker Spidsen frem af det lukkede Kurvesvøb som en fin graa hvid eller gulhvid Pensel, eller de bitte smaa i de bitte smaa Kurve af Røllike og Bynke. Og hos Skærmpplanterne, f. Eks. den vilde Gulerod, ser man de 2 langstrakte, halvrunde, maaske piggede, men altid furede Nødder, der har hørt sammen i den samme Spaltefrugt,

hænge dinglede ved Siden af hinanden i de sidst visne Skærme. Men vi kan forresten finde Frugter paa mange andre, f. Eks. mange Læbeplanter, som Skovgæltetand eller rød Tvetand, hvor vi kan finde de 4 kantede Nødder i Bunden af Bægrene; jeg skrev 4, hvis I ser efter, vil I dog hyppigt finde 3 eller 2 eller kun 1, thi her som hos saa mange andre kan Frø let slaa fejl — maaske fordi de ikke bliver befrugtede — og hvor der som hos disse kun er 1 Frø i en Frugt eller Delfrugt, vil da hele Frugten visne hen. Jeg kan nævne jer et godt Eksempel paa saadanne Frø, der slaar Fejl. I kender nok en Kokosnød og ved at den i den ene Ende har 3 »Øjne« af hvilke det ene er et Hul. Det Hul er et Spirehul til Kimen, og de andre Øjne skulde ogsaa blive Spirehuller — for der er nemlig fra først af 3 Æg anlagt, men de 2 slaar altid Fejl, og kun det ene udvikles. Ja gaa kun ud og se efter Frugter, saa syner I med det samme vore Fugles Vinterforraad.

Ogsaa Fuglene begynder at te sig vinterligt, de strøjer rundt og søger og leder, med pip og titit og sit, der stadig lyder til en ud fra Træer og Buske. Jeg var forleden ude i en lille Skov ved København, der hedder Ermelunden. Den er maaske det allerbedste Sted her med Smaafugle. Derude mødte jeg nogle af vore Gæster fra Norden. Det var Kvækerfinkerne, og de var der i store Flokke, der slog ned i Slaaenkrattene og Tjørnebuskene derude og kom dragende oppe i Luften snart tæt, snart spredt; snart med et Kast til Siden, som gjaldt det nu den Trætop og saa pludselig i en anden Retning, bort til fjernere Træer omtrent som Bogfinkeflokkene. De ligner Bogfin-

kerne, men kan dog let kendes fra dem allerede paa Afstand. Stemmen er lidt grovere og haardere, Fuglen er lidt sværere bygget, og af dens Farver er den brune mere fremtrædende. Særligt lægger man fra Sigden Mærke til de kraftigt brune Skulderpletter og forfra til dens brunrøde eller rustgule Strube, og allertydeligst, naar den flyver, er den hvide Overgump, der viser sig som en bred, hvid Stribe, naar den spreder Vingerne. Der var en hel Sværm i et Slaaenkrat. »Jah—jah« eller »tsyt—tsyt« sagde de og flyttede rundt imellem hverandre, pilende lidt snart hist og snart her, og det var ganske let at komme dem temmelig nær og se dem meget tydeligt. Det er den allertalrigste og sikreste af vore norske Gæster, men snart kan vi ogsaa vente Dompapperne og — maaske Silkehalerne, de første i Burrer og andre høje, frøbærende Planter, de sidste i Rønnebærrerne og Kødbærrerne. Se jer godt for og brug Lejligheden, naar den byder sig. Kværkerne og Bogfinkerne færdes ofte sammen. Det var kun en lille Visit, jeg gjorde i Ermelunden, men jeg saa dog baade Muesvit, Blaamejse og Sumpmejse, Træløber og Spætmejse, Solsort og Sangdrossel — for det er saa let at se Fuglene nu, da Løvet er borte. Og ude over Markerne kan I nu møde Agerhønsflokkene; Kornet er væk, de har svært ved at gemme sig, og saa trykker de og lader sig jage op eller ogsaa løber de. Det er morsomt at se saadan en Flok paa en halv Snes store, runde Fugle pludselig gaa til Vejs med smeldende Vingeslag og saa sejlende afsted vandret og lavt paa de korte krumme Vinger for at slaasig ned igen et Stykke borte. Gaar du efter dem, vil du finde, at der er de ikke, de har saa løbet et

Stykke længere bort. For dem er det en slem Tid nu, da de jages af Mennesker med Hunde og Mennesker uden Hunde, Mennesker der er rigtige Jægere og Mennesker, der kun er Lystmordere paa Fugle

og Dyr, og som hensynsløst og hensigtsløst stræber dem efter Livet. Saadan vil vi ikke gøre, vi vil glæde os over alt det levende, der rører sig om os.

Klavs Vedel.

Troppsfører JØRGEN RASMUSSEN

1. Nørrebro-Trop

At dømme efter den Deltagelse, fra Spejdere og Førere, som blev udvist ved Jørgen Rasmussens Dødsfald, føler mange et Savn ved hans Bortgang, midt i de bedste Ungdomsaar.

Troppen mindes ham, men hans Dødsfald bør kendes af alle indenfor »Det danske Spejderkorps«, thi han var en af Pionererne, en af Korpsets første Førere, en af dem som var med til at skabe Tradition.

3 Aars Tjeneste et Sted i Storebælt, som Maskinmester i Marinen, holdt ham paa Afstand i de sidste Aar, men saa snart der var en Lejlighed, var han blandt os, først i den blaa Bluse, senere med de mange Snore paa Ærmerne, stadig for at minde os om vor store Opgave her i Samfundet, for at minde os om Aanden og Idealerne fra 1911; og nu havde vi lige faaet ham igen, han fik deltaget i nogle Øvelser og i Arbejdet med Kartoflerne i Vanløse.

Et stort Tab for Troppen! Vi har mistet en Mand, som kæmpede for Idealerne og hjalp os fremad, fremad med et uplettet Skjold og med Fanen vajende højt.

Bedre Kammerat end J. R. fandtes ikke. Til jer gamle Spejdere, som kendte ham fra de Aar, han stod midt i Arbejdet, vil jeg sige: jeg forstaar saa udmærket jeres store Sorg, den Aften jeg maatte bedrøve jer med det sørgelige Budskab; jeg har ikke oplevet højtideligere Stund end den, men der staar et stort Arbejde tilbage for jer, en Opgave som I maa fuldføre: sæt ham et Minde i Troppens Historie og tag Arbejdet op i hans Aand!

Personlig har jeg mistet en Ven som gennem 8 Aar taalmodigt har støttet mig i alt Arbejde for at bringe Troppen fremad, en Støttesom vil blive uerstattelig.

Jeg var saa heldig i Sommer at være sammen med ham, paa Cykel igennem Jylland, de Dage og Nætter sammen i Spejdertøjet med Telt paa Nakken, førte os bedre sammen i Venskabet, og som Venner vilde vi sammen tage nye Opgaver op, i Haab om at kunne gavne vor Trop.

Et og alt drejede sig i de Dage om Spejderne og Troppen, vi satte os Maal, vi tog Lære af Drengene i Thy; de var fødte Spejdere; vi lærte af Folk i Silkeborg, vi fandt Forstaaelse for Sagen i alle Samfundslag, vi stod sammen paa Skamlingsbanken og saa Solpogang over Eyen, og efterhaanden kom Sønderjylland frem af Taagedisen, og vi fik Lov i den tidlige Morgenstund, uforstyrret, at stirre ind i det for os ukendte Land, og vi haabede paa Fred inden næste Sommer, og Turen skulde da gaa til Sønderjylland, ikke alene, nej Spejderne med.

Danmark — danske Drenge — Sønderjylland, det var Ord J. R. ofte kom tilbage til. Nu, da vi andre jubler, og ikke er i Tvivl om, hvor Vandrejseren skal gaa til næste Sommer, — nu da vi takker, fordi vi oplever en saa herlig Tid, Sønderjylland tilbage — nu har jeg mistet ham.

Glæden bliver til Sorg; Danmark har mistet en af sine trofaste Sønner.

Fr. Palm Greisen.

Jørgen Rasmussen blev Tirsdag den 12. November begravet i Stilhed paa Fasankirkegaarden; Troppen stillede efter hans eget Ønske med den florindhyllende Fane ved Graven. Med Hjemmets Tilladelse var vi en Flok af gamle Venner, som fulgte. Troppen har anlagt Sorg November Maaned ud.

Københavns Division.

2. Bytrop.

Der er afholdt ugentlige Patruljemøder samt en større Udrykning til Lejre, hvor Troppen deltog i en Teræøvelse sammen med 1. og 2. Roskilde, 1. Køge samt 1. Viby Trop. — Arbejdet med Optagningen af Kartofler i Vanløse er i fuld Gang.

Paa Troppens 2-aarige Stiftelsesdag den 27. Oktober afholdtes der Parade i Skolegaarden, St. Kongensgade 67, der holdtes en Del Taler, bl. a. af et Medlem af Tropsraadet, hvorefter der marscheredes gennem Byen til Vester Boulevard, hvor der traadtes af. — Tropsraadsmøde er afholdt den 30. Oktober. —

5. Bytrop.

Under Influenzaepidemien har 23 Spejdere hjulpet paa forskellig Maade. 6 havde fast Tjeneste i Lægeforeningen som Ordonnanser, 8 gjorde daglig Tjeneste paa Skolekøkkenerne, og Resten stod til Raadighed for Røde Kors, Korpskontoret m. m.

Endvidere har 4 Spejdere hjulpet Røde Kors' Bogafdeling paa Carlsberg.

1. Nørrebro Trop.

Hele denne Maanedts Arbejde har været præget af Hjælpetjenesten i Anledning af den spanske Syge. Alle rede før Divisionen havde udsendt sin Opfordring, havde Troppen tilbudt sin Assistance til flere Menighedsplejer paa Nørrebro, 13 Læger og 3 Madudleveringssteder. Der er daglig mødt ca. 12 Spejdere, og der har daglig været ca. 100 Portioner Mad at bringe ud, foruden Kørsel af Kul og Koks, Hentning af Linned, Byzerinder for Læger og Sygeplejersker.

Der har været een større Tropsudrykning, og desuden har Patruljerne nu kørt alle Kartoflerne ud til Køberne.

Fyens Division.

Odense Kolonne.

Kolonnen har haft 3 store Udrykninger i Oktober Maaned, den 6., 13. og 22. Den 13. var det Hældagstur til Herregaarden Ulricksholm ved Kerteminde Fjord. Den 6. Oktober havde Kolonnens Fodboldhold en lille rask Kamp om Eftermiddagen med O. B. jun. og fik Klø (7—2). Den 11. Oktober var Kolonnens Førere hos Fabrikant Blach

FRA DIVISIONERNE

Premien paa de 5 Kr. tilfalder denne Gang ASSENS

— Fyens Divisionens Spejderfar —, som gav mange gode Raad og 50 Kr. Paa et Møde den 23. Oktober vedtoges det at oprette en Patrulje fælles for begge Troppene for Spejdere, som aabenbart ikke forstaa, hvad det vil sige at møde til Udrykningerne eller at indsende Afmeldingsblanketter. Den saakaldte »Børnehæve« skal have Seniorspejder, Patruljefører Th. Holmgaard til »Forstanderinde«. Patruljemøderne i 1. Trop har været benyttet til Teltrejsning, til Kogning, til Knobene, til Kortlæsning og til »første Hjælp«. 3. og 4. Patrulje har ikke afholdt Patruljemøder. I 2. Trop har der paa Grund af spansk Syge ikke været afholdt Patruljemøder. Den 3. November var Divisionschefen her paa Inspektion. Dagen var ret vellykket. 1. Trop har haft en Tilgang af een Mand og en Afgang af een. 2. Trop har haft en Afgang af een Mand.

1. Ringe Trop.

Troppen har haft Udrykning den 10. og den 17. Oktober. Hvad Patruljemøderne angaar har disse paa Grund af spansk Syge været aflyste.

1. Svendborg Trop.

Troppen har paa Grund af Nældehesten kun afholdt Patruljemøder. Disse har næsten udelukkende været viet Nælderne, Knobene og Signalering. Den 17. Oktober holdt Skolebestyrer Haaber et Foredrag med Lysbilleder for Troppen. En Mand af 3. Patrulje har faaet tildelt en Bog for særlig god Opførsel.

1. Bogense Trop

er under Ledelse af Patruljefører Thorkild Melbye Hansen (tidl. Faaborg Trop) dannet. Troppen er begyndt med 13 Mand.

1. Assens Trop.

Troppen har været i Kartoflerne een Gang, medens hver Patrulje flere Gange

har benyttet Patruljemøderne til dette interessante Stykke Arbejde. Troppen har haft to store Ture i Oktober Maaned, en den 13. til Kærum og en den 27. til Brahesborg. Den 27. var det egentlig Meningen, at Troppen skulde have været til Odense, men paa Grund af den spanske Syge maatte dette opgives. Troppen har indført Milmærkerne. Følgende 10 Mand har taget 6 Milemærket: Ove Ravn, Einar Hansen, Poul Lucas, Jens Strøberg, Henry Nielsen, Kai Knudsen, Poul Nielsen, Rudolf Mikkelsen, C. C. Findsen og Svend Bratch. Rekorden er 6 Mil i 7½ Time. Fra 10 Aften til 5½ Morgen. Patruljemøderne har været anvendt, foruden i Kartoffelmarken, til »første Hjælp«, til Kortlæsning, til Træning til I Kl. Prøven, til Arbejde i det nye Lokale, til Signalering og til Husflidsarbejde. Patruljen i Gelsted har arbejdet paa en Hytte, som skal bruges til Lokale, samt indøvet Spejderloven og Tegnene.

1. Faaborg Trop.

Troppen havde Udrykning den 13., 14. og 15. Oktober for at optage Kartoflerne og køre dem hjem. Den 20. Oktober havde Troppen stor Øvelse med Troppene fra Korinth og Haarby ved Tvebjærg. Faaborg vandt med 40 Point mod 35. Paa et Møde den 26. Oktober blev det vedtaget, at Troppen i Aar igen sælger Julestjerner 3. Juledag. Paa Grund af spanske Syge har der ikke været afholdt Patruljemøder.

1. Haarby Trop.

Troppen havde Øvelse den 20. Oktober med Faaborg og Korinth Troppe. Patruljemøderne har været benyttet til »første Hjælp«, Signalering med Morsealfabetet og til Flojtesignalerne. Som en Tak for Laan til Ejeren af den Mark, hvorpaa Nælderne har ligget til Tørring, gravede Troppen den 6. Oktober for ham. Troppen har haft en Tilgang af 3 Mand.

1. Korinth Trop.

Troppen havde stor Øvelse ved Tvebjærg den 26. Oktober med Faaborg og Haarby Troppe. Patruljemøderne har været benyttet til Signalering og til Kartoffeloptagningen.

1. Assens Trop.

Den 3. November var Divisionsche-

fen her paa Inspektion og ved en lille Parade tildelte han Adjutant, Spejder af 2den Kl., Kaj Knudsen, Broncekor-

set for Livredning. Det er imidlertid ikke første Gang, at han redder et Menneske fra at drukne, men tredje.

1. Rudkøbing Trop.

Er slettet af Divisionens Rulle.

Helmer Breum.

En Forretning

i Sand

Af

Irving Crump

»Det regner mere end nogensinde«, mumlede Jack Wescot af Panter-Patruljen. »Tre Dage i Rad og alle i Ferieugen. Det kalder jeg Uheld. Se, hvor det øser ned. Og se saa Saco. Vandet er saa sort som Blæk, og det er steget en hel Fod siden i Gaar. Jeg vil vædde med, at det har regnet en hel Uge oppe i Bjærgene.« Den trøstesløse Spejder saa mørkt ud paa den dryppende Verden i Almindelighed og den stormpiskede Saco-flod i Særdeleshed.

»Naa, det er jo i April«, sagde Ted Britton, »og April Byger giver Maj!«

»Sludder!«, sagde Jack bestemt.

»Nej, Blomster«, svarede Ted. »Men det ser ikke ud til, at de vil blomstre for os.«

»Uh! Du gør mig syg!« Jack vendte sig bort fra Vinduet og saa paa Ted og de andre, som laa og dasede rundt paa Ladens Loft, som Fayville Spejderne brugte som Hovedkvarter.

»I har ikke bestilt andet end klage hele Dagen«, begyndte Mat Lewis, Panter-Patruljens Leder, »kun fordi gamle Fay har sat Prisen paa Papir 40 Øre ned. Hvis der var noget ved jer, saa vilde I ikke bryde jer et Hak om det. I vilde have saa mange Udveje, at Pengene vilde komme rullende af sig selv. Sagen er den, at der intet System eller Forretningssans har været i vore Anstrengelser for at skaffe Penge. Drengene fra Broodhead og Dennysville er langt forud for os. De har allerede halvandet Hundrede Kroner, og hvor meget har vi? Sige halvtreds. Og vi behøver otte Hundrede. Det kan vi ogsaa sagtens faa. Hvorfor skaf-

fer vi os ikke et System, foranstalter en virkelig Kampagne og udnævner en Forretningsfører og giver os saa til at arbejde? Jeg vil sige jer, at hvis vi havde et System, behøvede vi ikke være afhængige af en gammel Gnier som Fay. Der er desuden heller ikke tilstrækkeligt gammelt Papir til at beskæftige os allesammen. Tre Mand kunde samle det hele, og saa vilde de andre ellers være i Stand til at bestille noget andet.

Der var et Øjebliks Tavshed. Den lille fregnede Patruljefører havde Ret, og Drengene vidste det. De var alle klar over, at de havde søgt at skaffe Penge paa en mer end tilfældig Maade, men der var ingen andre end Mat, der syntes at have Lyst til at indrømme det.

Til sidst sagde Stan Smith, Sorte Bjørn Patruljens Leder:

»Mat har Ret, Kammerater, vi maa hellere indrømme det. Der har ikke været megen Plan i vort Arbejde, og som et Bevis paa det, er vi ogsaa allesammen nedslaaede straks ved det første Uheld, vi har. Vi behøver en Forretningsfører, gør vi, og jeg tror, at Mat er den rette Mand. Maaske har han en eller anden Plan i Hovedet. Lad os høre. Hvad siger du?«

Det var et Bevis paa Mats Afholdethed, at alle som en ivrigt gav deres Bifald til kende. Mat blev et Øjeblik helt undselig, men hans Forretningsinstinkt kom ham hurtigt til Hjælp.

»Aah, det er ikke noget vidunderligt, men jeg har virkelig et Par Idéer. Mat var rigtig i sit Es, naar det gjalt For-

retninger, for han var den fødte Organisator, og han havde virkelig Forudseenhed, hvad de fleste af Drengene manglede. Fayvilledrengene havde hurtigt opdaget det, og det var derfor, de saa ivrigt samlede sig om ham, da han begyndte paa at udvikle sine Idéer.

»Hør engang«, sagde han, »hvorfor inddeler vi os ikke i Hold, saaledes at hvert Hold har sit bestemte Arbejde at gøre? Lad os faa et Hold Gartnere. Vor Spejderleder kan faa Tilladelse til at bruge Dr. Fergusons tomme Grund til Anlæg af en stor Køkkenhave. Tre af os kan drage Omsorg for den, dyrke den og plante tidlige Foraarsgrøntsager i den, og i Juni Maaned kan vi saa sælge dem og faa en god Pris for dem. Saa kan vi have et Hold til at gaa ud og slaa Græs og klippe Hække. De kan slutte rigtige Kontrakter, saa og saa meget om Ugen for at holde Folks Gaard i Orden. De samme Drenge kan ogsaa grave Baghaver for en bestemt Betaling og indgaa en Kontrakt om at passe Haven om Foraaret og i Sommer og holde den fri for Ukrudt.

Saa maa vi ogsaa have et Vinduespudder- og et Kælderrensershold. Jeg skal nok tage mig af det. Vi kan gaa rundt i Byen og vaske Vinduer og rense Kældere. Alt det gamle Papir vi faar fat i, kan vi overgive til et særligt Papirsamlerhold. Og Ted Moore her og Jack Wescot kan faa deres gamle Ven Buck Clond, halvblods Indianeren oppe fra Slide Mountain til at vise dem, hvad alle de mange Slags Kraft-rødder kan bruges til. De kan saa bruge deres Fritid til at samle dem og sælge

dem. Det er af det, Buck Blond lever. Han er en rigtig gammel Spejder, og han kan fortælle nogle udmærkede Indianerhistorier. Han vil sikkert ikke bryde sig om lidt Konkurrence fra Ted og Jack. Naar vi saa faar en Lejr, kan vi invitere ham op til os. Hvad mener I om det?»

Ingen svarede i Øjeblikket, for deres Hoveder surrede endnu af de Planer, Mat havde fremsat.

»Det var Pokkers, hvor faar Du alle de Idéer fra, Mat?« sagde Ves Shelton.

»Aah, de kommer saadan af sig selv, og jeg har nok en hel Del endnu, skal Du se«, sagde Mat med et Smil. Saa tilføjede han: »Synes I om dem? Hvis I gør det, saa lad os begynde med det samme og lave disse Hold. Saa kan vi gaa ud og se, om der ikke er noget at gøre i Eftermiddag til Trods for Regnen, men Kælderrensningssholdet maa' have mig undskyldt i Dag, da jeg har noget mere vigtigt at forstøge mig. Sig mig, hvormeget gammelt Papir har vi nu?«

»Fem Hundrede Pund«, sagde Wes. »Udmarkert! Sælg det ikke endnu. Vi venter, til Prisen stiger. Vi maa se at faa gamle Fay til at forhøje den, og maaske kan vi ogsaa gøre en anden Forretning med ham«, sagde Mat med et Smil.

»Vel, det er godt«, sagde nogle af Spejderne, idet de begyndte at fordele Hvervene mellem sig.

Sommerlejren optog alle Drengenes Tanker. Foraarets Komme havde vakt en Længsel hos dem efter Skovene, og de var straks gaaet i Gang med deres Planer. Saa kom der en Opfordring fra første Dennysville Trop og den større Broadhead Trop, der boede i Byer, der laa henholdsvis Nord og Syd for Fayville, om at hjælpe den med at oprette en stor Spejderlejr ved Sacos øvre Løb. Der laa allerede en Lejrplads og ventede paa dem, og Fayville Spejderne skyndte sig at modtage Invitationen. Men Modtagelsen medførte en hel Del Forpligtelser, som Drengene ikke havde tænkt sig i Øjeblikket. Troppen var forholdsvis ny og havde aldrig været i Lejr før, saa et fuldstændigt Lejrudstyr var nødvendigt. Hver Trop maatte benytte Lejrpladsen i fjorten Dage, og Fayville Spejdernes Tur kom den første og anden Uge i August. Imellem Paaskeferien og denne Tid maatte Spejderne have tjent ca. 800 Kr., hvis det skulde gaa, som de havde tænkt sig.

Broodhead Troppen havde skaffet sig en hel Del Penge ved at samle gammelt Papir, gamle Metaller, brugt Gummi og den Slags. Papir interesserede Fayville Spejderne mest, for det kunde de faa Afsetning paa lige med det samme i deres egen By paa den lille Papirmølle, som lededes af den gamle Hr. Fay, kendt paa hele Egnen som en klog og sparsommelig Forret-

ningsmand. For mange Aar siden havde Familien Fay erholdt Brugsret over den Del af Floden Saco, som løber gennem Byens Jorder, og der har de saa bygget en Papirmølle. Det store Møllehjul blev drejet af Vandet, der var opstemmet af en Dæmning.

De var næppe begyndt paa deres »Papir-Felttog«, før de modtog et Brev fra Hr. Fay, der meddelte, at Prisen paa Papir var nedsat til Kr. 1,20 for hundrede Pund, til Trods for, at Handlende i Biddeford betalte Kr. 1,60. Dette betød, at Drengene enten maatte have den Ulejlighed at binde deres Papir sammen i hundredepunds Baller og sende det til Biddeford, hvad der kostede 35 Øre i Fragt for hver Balle, hvilket vilde bringe deres Fortjeneste ned til Kr. 1,25 pr. hundrede Pund, eller da maatte sælge Papiret til Hr. Fay for Kr. 1,20.

Og Hr. Fay havde valgt at sende sit Brev lige i det Øjeblik, da de laa inde med 500 Pund Papir.

Dette i Forbindelse med at det havde regnet ustandseligt i de tre første Dage af deres Paaskeferie var nok til at kølne Fayville Drengenes Begejstring. Det er i Virkeligheden et Spørgsmaal om de ikke havde opgivet alt videre Arbejde, hvis Mat Lewis ikke havde været.

(Fortsættes)

Charles Dickens

Samlede Værker

har længe været udsolgt. Dickens-Elskere vil imidlertid kunne glæde sig over den ny Udgave, der udsendes paa Steen Hasselbalchs Forlag. De samlede Værker indeholder ialt 29 Bind og er særlig bemærkelsesværdige, fordi de indeholder de originale Illustrationer af H. K. Browne (Phige).

Værket udsendes med et enkelt Bind og et dobbelt Bind hveranden Maaned, saaledes at Udsendelsen er sluttet inden Jul 1920.

Hvert Bind koster Kr. 4,00, dog kun Kr. 3,50 i Abonnement. Desuden udkommer en Luksusudgave i større Format og trykt paa fint glittet Papir; i denne Serie vil hvert Bind koste 15 Kr.

Gavekort til hele Samlingen faas hos Boghandlerne og

Steen Hasselbalchs Forlag

Bøger, som enhver Spejder bør læse.

Spejderbogen.

Efter Sir Baden-Powells Scouting for Boys ved C. Lembcke. 2 Kr. 50 Øre kart.

Terrainlege.

Anvisning for Spejdere af C. Lembcke. Illustreret. 1 Kr. heft.

Standlejlre og Vandreljlre.

Anvisning for Spejdere af C. Lembcke og Hartvig-Møller. Illustreret. 1 Kr. heft.

Under Sejl.

Somandsoplevelser paa Langfart af Oscar Jensen. 2 Kr. 75 Øre kart.

Det vidunderlige Hav.

Fortælling for større Born om Livet under Vandet af O. H. C. Bille. 2 Kr. 50 Øre kart.

Den gamle i Skovene.

Fortælling om en Drengs Liv i Skoven under en gammel Skovfogeds Forer. Af Svend Fleuron. Illustreret. 2 Kr. heft.; 2 Kr. 35 Øre kart.

Ved Lejrbaalet.

Fortællinger af R. Badens Powell. Illustreret. 1 Kr. 50 Øre heft.

Kamp og Sejr.

En patriotisk og opdragende Fortælling af L. P. Poulsen. 2 Kr. heft.; 2 Kr. 50 Øre kart.

Robinson Krusoe.

Campes berømte Bog med den opr. Tekst og de gamle kendte Illustr. af L. Richter. 6. Udg. 2 Kr. 25 Øre kart.

Klnafarerer eller Brlggen

»Det gode Haab«. En fantasirig Rejseskildring fra omkring 1807 af Vilh. Østergaard. 2 Kr. 50 Øre heft.; 5 Kr. 25 Øre kart.

Peder Most.

Fortælling af Walter Christmas. 3. Oplag. Illustreret. 1 Kr. 50 Øre heft.; 1 Kr. 75 Øre kart.

Styrmand Most.

Fortælling af Walter Christmas. 3. Oplag. Illustreret. 1 Kr. 50 Øre heft.; 1 Kr. 75 Øre kart.

Paa Livet løs.

Fortælling for Drengene af Walter Christmas. 2. Oplag. Illustreret. 1 Kr. 50 Øre heft.; 1 Kr. 75 Øre kart.

Fra Pol til Pol.

I. En Rejse gennem Europa og Asien. II. Strejftog i Afrika, Australien og Amerika. Rejsebeskrivelser, der egner sig baade for Voksne og Born, af Sven Hedin. Illustreret. 3 Kr. heft.; 4 Kr. indb. pr. Bind.

Faas i enhver Boglade.

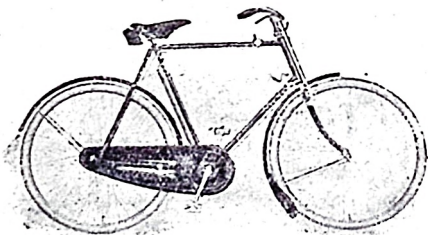
GYLDENDALSKE BOGHANDEL.

Englands Æneste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd., Beeston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahan af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8-10 • KØBENHAVN • Telefon 9832

KAPTJEN MARRYATS ROMANER

MED DE ORIGINALE ENGELSKE ILLUSTRATIONER

2 Kr. 50 Øre; indb. 4 Kr. 50 Øre

o o o

I.

PETER SIMPLE

Forhaabentlig vil denne novertræffelige Ungdomsbog i det smukke nye Klædebon opleve en blomstrende Renaissance i vor unge Læseverdens Hjorter. (»Frb. Amts Avis«)

II.

MR. MIDSHIPMAN EASY

Alle Ældre har læst »Midshipman Easy«, og de vil købe Bogen og forære den til deres unge Sonner, der snart vil betragte den som en Skat, de stadig vil vende tilbage til. (»Aftenposten«)

o o o

SERIEN VIL BLIVE FORTSAT

V. PIOS BOGHANDEL

FRA BØGERNES VERDEN

(RED.: TORBEN FREDERIKSEN)

Den store ny Dickens-Udgave

Første Værk, »Pickwick Klubben»,
er udkommen

En betydelig Begivenhed paa det danske Bogmarked iaar er det store Foretagende, Steen Hasselbalchs Forlag har paabegyndt — Udsendelsen af en ny Udgave af Charles Dickens samlede Værker.

Nu kan han atter købes i alle Boglade, den gamle, hyggelige, morsomme Dickens, som saa længe har været udsolgt. Og særlig den danske Ungdom i Alderen 15—20 bør ikke undlade at stifte Bekendtskab med denne gamle Boghøvding — for det er nu engang i den Alder, man holder mest af ham.

Hans Mesterværk — »Pickwick Klubben» — foreligger allerede, trykt i to svære Bind, og i Løbet af det kommende Aar vil, Maaned for Maaned, de andre Værker følge.

Vi skal ikke her »anmelde» Dickens — enhver Skoledreng har »haft ham for» i Literaturhistorie. Men vi vil varmt anbefale dansk Ungdom at benytte Lejligheden til at lære ham nærmere at kende — han er en af de Forfattere, der aldrig skuffer. Hav ham i Erindringen, naar Julens Ønskeseddel affattes!

En ny Bog af Torry Gredsted

»Paw» — en dansk Indianerdrengs
Eventyr

Han hedder Paw, denne dejlige Dreng, som er Bogens Hovedperson — dens Helt.

Paw er helt anderledes end de andre Dreng i den lille jyske Landsby, hvor han lever sin første Barndom. De er saa pæne, danske og velnærede — saa tamme i Sammenligning med Paw. Og de er alle paa Nakken af ham. Han er alles Fjende, en udstødt, en

Fjende af Samfundet — »en Zigeunerunge».

Denne herlige Paw! Denne Urskovens vilde Søn, denne stærke, smidige, stolte Paw med de friske Sanser. Han er slet ingen »Zigeunerunge», som han antages for. Han er Søn af det frie, stolte Hav og den vilde frodige Urskov — derfor maa han nødvendigvis ligge i stadig Krig med den lille tamme Landsby med de afstumpede Sanser.

Hans Far var en ung dansk Sømand. Hans Mor var en vild Indianerpige. Hans Mor blev myrdet af sin egen Stamme, og hans Far slæbte sig døende med ham ud til Havet, hvor et dansk Skib tog ham med »hjem» til et Land hvor han slet ikke kunde trives. — Langt om længe havner han paa en Opdragelsesanstalt — man tror, man kan lære Urskovens vilde Søn »pæne Manerer», og man forstaar ikke, at han enten maa leve i Overensstemmelse med sin Natur eller dø. Det lykkes ham at flygte, og han lever i lang Tid sit frie, prægtige Naturliv i de store Skove i Nærheden af sit Barndomshjem — indtil han fanges, jaget som et vildt Dyr.

Det er en Bog for alle raske Dreng — men særlig alle Spejdere bør læse den. Paws Naturliv i de store Skove er netop det, alle Spejdere drømmer om — og af og til delvis lever. Og de kan lære mange praktiske Ting deraf.

En Spejderpatrulje fra København, der er paa Sommertur, træffer to Gange sammen med Paw. De bliver hans gode Venner — særlig Patruljeføreren, der bliver den, som tilsidst redder ham og muliggør det for ham at vende tilbage til sin Fødeegn — »Urskoven havde krævet sin Søn tilbage».

Forfatteren til denne fortræffelige Drengsbog er Chefen for midtjyske Spejderdivision, Premierløjtnant Torry Gredsted. Han har megen Ære af sin Bog — den bør være Aarets fornemste »Spejderjulegave».

(Steen Hasselbalchs Forlag).

En Bog om den største virkelige Spejder

»Buffalo Bill» - Helten fra Prærien

Det er maaske de færreste Dreng, der ved, at Buffalo Bill, Helten i de talrige Røverroman-Hefter, der sælges paa Gader og Stræder, er en rigtig Mand af Kød og Blod, som har levet et modigt og nyttigt Liv, fuldt af store Bedrifter og dygtigt Arbejde i »det vilde Vesten».

Oberst Cody, som hans rigtige Navn lyder, er tilmed slet ingen fjern Sagnhelt — han døde ifjor (1917), som en hovedrig Mand, Stifter, Ejer eller Leder af en hel Række store, amerikanske Selskaber.

Han var født i 1846 og levede sin Barndom og Ungdom netop i den Periode, hvor de hvide Mænd førte deres

forbitrede Kampe med Indianerne og af de store Prærier og vilde Skove skabte dyrket Agerland og blomstrende Byer. Fra han var 11 Aar forsørgede han sin Mor og sine Søskende ved Arbejde som Felsjæger, Fragtmænd, o. lign. — og allerede 11 Aar gl. skød han under et Overfald sin første Indianer.

Den danskfødte Forfatter, Roger Nielsen, der er Redaktør af »Den danske Pioner» i Omaha, hvor Buffalo Bill boede i mange Aar, har nu udsendt en Bog om denne stolte, modige Mand — »Verdens største rigtige Spejder».

Den er et Mylder af eventyrlige Hændelser og prægtige Bedrifter — en glimrende Drengsbog.

Og saa er der det gode ved den, at den ikke er »Løgn og forbandet Digt» som saa mange andre »spændende» Bøger — den er jo simpelthen en Skildring af en Mands virkelige Liv, tilmed en Mand, som har været en af vore samtidige.

Verden derude er stadig fuld af Eventyr — det gælder blot om at finde dem. Man skal blot ikke være altfor pyldrevorn.

Læs den Bog — og overlad de spændende Løgn-Hefter, der bærer Buffalo Bills Navn til dem, der kun søger »Spænding». Læs om »den store Spejders» virkelige Bedrifter — de er store nok til at konkurrere med de opdigtede.

(Aschehougs Forlag).

»Danske Drenge Julebog»

Under Redaktion af Axel Bang har F. D. F. og K. F. U. M. paa Danske Drenge Forlag atter i Aar udsendt »Danske Drenge Julebog».

Den indledes med et Digt af Svend Rehling: »Naar Julens Konge kaldes» og »Et Juleord» af Pastor Olfert Ricard.

Endvidere er der nogle Rejseskildringer fra »Sankt Domingo» af Kaptajn Ejner Mikkelsen, en Skildring fra Sanktalan (»Den brune Bro») af Pastor Paul Oldenburg (efter Missionærens Breve), samt fire Fortællinger: »De første Skridt», »Den storartede Tandpine», »I Teltlejr» og »Hævnen» (sidst nævnte af Gunnar Jørgensen — Forfatteren af »Flemming»). Bogen slutter med en morsom Præmieopgave: »Hvem har skrevet Kortene?»

Alt ialt en frisk og god Julelektur.

»Lommebog for Skoleelever»

Den ny Udgave for 1919

Richters Forlag har i Aar udgivet 13. Aargang af den af Rektor Hartvig Møller redigerede »Lommebog for Skoleelever».

Den lille fortræffelige Bog har i Aarenes Lob faaet Indpas i vide Kredse

Standard Hætte-Kort. Naar Kortet aabnes, glider Hættebåndet over Ørerne paa en glad ung Mand.

Standard Skæmt-Rationerings-Kort

Standard Skæmt-Rabat-Present- & Ernærings-Kort er Julens originaleste og morsomste Skæmt-Artikel; Kortene er tegnede af 1. Rangs danske Kunstnere, vittige i Tekst og Tegning, smagfuldt kolorerede — alle med Hentydning til Krigsrationer og til de mange Surrogater, hvormed vi alle plages. — Kan anvendes paa 100 forskellige Maader og i 100 forskellige Situationer — glimrende Skæmt-Artikel til at drille med etc., ogsaa morsom Souvenir om Krigen og Ernæringsvanskelighederne. 2 Serier: Mekaniske Dobbeltkort: Whisky- Snaps- Oste- Hætte- og Handske-Kort. Kr. 1,25 for 5 Stk. Udhuggede Dobbeltkort: Kaffe- The- Smør- Kage- Flæske- Lyse-Kort m. m. Kr. 1,10 for 8 forskellige Kort. Naar begge Serier købes, leveres alle 18 Kort for Kr. 2,35 portofrit mod Efterkrav eller naar Beløbet indsendes; Frimærker modtages.

~ Juleudstillingen er aabnet ~

Forlang Standard Juleblad, rigt illustreret med mange Hundrede Billeder.

Standard Mønsterforretning, Magasin for Nyheder og Specialiteter

Vimmelskafte 45. København K.

Telefoner: 9794 og 5094

Julens morsomste og originaleste Skæmt-Artikel.

Kortets Forside

Kortet aabnet

Lommebog for Skoleelever er udkommen

Forlang at se den hos Boghandleren!

Som Bilag medfølger iaar et Rutekort over Danmark.

af dansk Skoleungdom og forstaaet at gøre sig uundværlig særlig for de Elever med de mange Interesser. Hvert Aar overrasker den med noget nyt — det er i det hele taget noget af det bedste ved den lille Bog, at den stadig forstaaer at forny sig — og stadig med noget som alle Skoleelever gerne vil vide Besked med.

Vi behøver ikke fortælle mere — Lommebogen er vist tilstrækkelig kendt — men vi skal bringe den ny Indholdsfortegnelse:

Kalender.
Gaader og Amatøropgaver.
Filmens Eventyr.
Unge Helte.
Termometre.
Mathematiske Formler.
Mønt.
Alfabeter.
Telegrafalfabet, Romertal m. m.
Signaler og Stormvarsler.
Landkort — Signaturer og Navne.
Lumske Ord.
Tændingstid for Cyklelygter.
Musikudtryk.
Danske Skoleforeninger.
Frivilligt Dreng-Forbund.
Kristelig Forening for unge Mænd.
Spejderkorps.
Opgaver for Amatørfotografer.
Love for Lawn Tennis.
Fodboldkampe.

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

Løsning paa Præmiegaaderne.
Skema for Amatøropgaver.
Skema for Fodboldkampe.
Udlaante Bøger.
Fødselsdagskalender.
Adresser og Telefonnumre.
Kasseregnskab.
Skoleskema.
Dagbog.

Er det underligt at »Lommebog for Skoleelever« er blevet en meget benyttet og velkommen Julegave?

Abonner!

Vor Ungdom

Averter!

Julebog for 11—16 aarige

Danske Drenges
Julebog

Pris 85 Øre

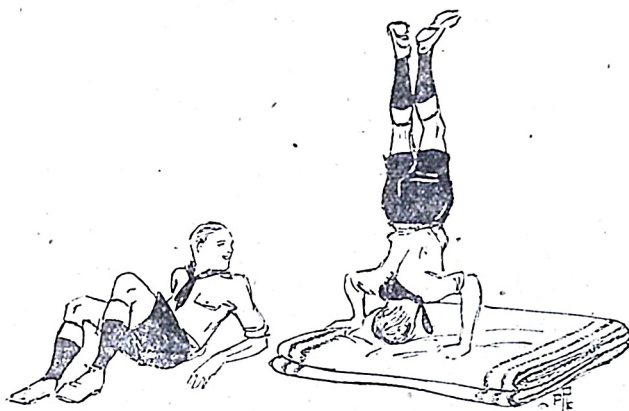
Spændende Præmieopgave:
»Hvem har skrevet Kortet?«

Efteraarets Drengbog er
Gunnar Jørgensen: FLEMMING
Pris 2,00 — cart. 2,75

Købes i enhver Boghandel

DANSKE DRENGESFORLAG

Spejder=Tæpper

— Extra stærke —
125 × 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

Køb Deres Brændsel hos

A/S DANSK BRIKET- OG KUL-KOMPAGNI

Telefoner: 2367 (fri Notering), 13567, 13520

HELLESENS TØR ELEMENT

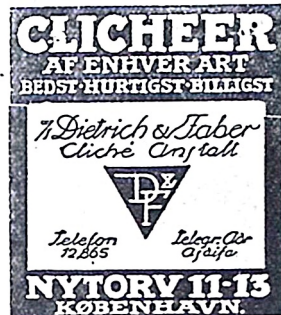
Verdens bedste

Spejder=Litteratur
dansk og udenlandsk
Vor Frue Boglade

Carl Thrane
Nørregade 13

Elis Mellerup

Strandvej 159. Telf. Hørup 739
Cigarer, Tobak, Cigaretter
P. Wulff. — Horwitz & Kattentid.
A. M. Hirschprung & Sonner m. m.

Barnängens
Blæk

faas overalt og
bruges overalt

Den bedste Julegave til

Herrer og Damer, Drenge og Piger

er en

Vindjakke eller Regnfrakke

som købes i Munderings Depotet

Fra Civilafdelingen leveres til

Spejdernes Forældre og Søsken

Matrosdragter, Jakke- og Nordfolkdragter

Hammond Benklæder i blaa Cheviot — Amerikansk Khakistof og Vindjakkestof

**Spadseredragter-Nederdele
Ulster og Sportsdragter**

Alt til Spejderpris

Efter Maal paa 2-3 Dage

Munderings Depotet, Studiestræde 30. Telf. 3186.

D · E · C

AKTIESELSKABET

DANSK-ENGELSK CAMELFABRIK

ODENSE

Chic Fløde Caramel

Hof Fløde Caramel

D·E·C Creame Caramel

Blacks Toffee Stange

Velsmagende og meget nærende. Anbefales til Spejderudflugter.

Faas overalt eller direkte fra Fabrikken.

Udgivet af »Det danske Spejderkorps«.

Red.: OVE HOLM, exam. polyt., Strandvej 31, Str., Telf. 186 x.

Forretningsfører: TORBEN FREDERIKSEN, stud. jur., Strandvej 110, Hellerup. Telf. Helrup 1313

Ekspedition: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K., Telefon Centr. 12240

Hans Jørgensen Bogtrykkeri, Pilestræde 40, København.